

Den Europæiske Unions Tidende

C 95

50. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

28. april 2007

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	IV Oplysninger	
	OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG ORGANER	
	Domstolen	
2007/C 95/01	Domstolens seneste offentliggørelse i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i> EUT C 82 af 14.4.2007	1
	V Øvrige meddelelser	
	RETLIGE MEDDELELSER	
	Domstolen	
2007/C 95/02	Sag C-95/04 P: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. marts 2007 — British Airways plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Virgin Atlantic Airways Ltd (Appel — misbrug af dominerende stilling — luftfartsselskab — aftaler indgået med rejsebureauer — præmier forbundet med fremgangen i salget af billetter udstedt af dette selskab i løbet af en bestemt periode i forhold til en referenceperiode — præmier tildelt ikke kun for billetter solgt efter opfyldelse af salgsmålet, men for alle billetter, der er solgt i den pågældende periode)	2
2007/C 95/03	Sag C-292/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. marts 2007 — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Köln (Tyskland)) (Indkomstskat — godtgørelse for selskabsskat med hensyn til udbytte udloddet af hjemmehørende selskaber — artikel 56 EF og 58 EF — begrænsning af en doms tidsmæssige virkning)	2

2007/C 95/04	Forenede sager C-338/04, C-359/04 og C-360/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. marts 2007, straffesag mod Massimiliano Placanica (sag C-338/04), Christian Palazzese (sag C-359/04), Angelo Sorricchio (sag C-360/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo (Italien)) (Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — fortolkning af artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — krav om koncession — udelukkelse af visse erhvervsdrivende, der er stiftet som visse former for kapitalelskaber — krav om polititilladelse — strafferetlige sanktioner)	3
2007/C 95/05	Sag C-354/04 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2007 — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano og Julen Zelarain Errasti mod Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — Den Europæiske Union — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — fælles holdning 2001/931/FUSP, 2002/340/FUSP og 2002/462/FUSP — foranstaltninger vedrørende personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — erstatningssøgsmål — Domstolens kompetence)	4
2007/C 95/06	Sag C-355/04 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2007 — Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga mod Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (Appel — Den Europæiske Union — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — fælles holdning 2001/931/FUSP, 2002/340/FUSP og 2002/462/FUSP — foranstaltninger vedrørende personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — Domstolens kompetence)	4
2007/C 95/07	Sag C-524/04: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. marts 2007 — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige) (Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — selskabsskat — renter af lån betalt til et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland — behandling af renterne som udloddet overskud — sammenhæng i skattesystemet — skatteunddragelse)	5
2007/C 95/08	Sag C-29/05 P: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. marts 2007 — Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) mod Kaul GmbH, Bayer AG (Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — fremlæggelse af nye kendsgerninger og beviser til støtte for en klage indgivet til Harmoniseringskontorets appelkammer)	6
2007/C 95/09	Sag C-34/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 — Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten mod Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het bedrijfsleven — Nederlandene) (EF-støtteordninger — forordning (EØF) nr. 3887/92 — oksekødssektor — forordning (EF) nr. 1254/1999 — foderareal til rådighed — begreb — særlig præmie — betingelser for tildeling — areal, hvorpå der midlertidigt har stået vand inden for den relevante periode)	6
2007/C 95/10	Sag C-35/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. marts 2007 — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione, Italien) (Ottende momsdirektiv — artikel 2 og 5 — afgiftspligtige, der ikke er etableret i indlandet — afgift betalt med urette — foranstaltninger til tilbagebetaling)	7
2007/C 95/11	Sag C-54/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland (Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — indførsel af et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — krav om indhentelse af en overførseltilladelse)	7

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/12	Sag C-176/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. marts 2007 — KVZ retec GmbH mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Østrig)) (Affald — forordning (EØF) nr. 259/93 — overvågning af og kontrol med overførsel af affald — kød- og benmel)	8
2007/C 95/13	Sag C-289/05: Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. marts 2007 — Länsstyrelsen i Norrbottens län mod Lapin liitto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rovaniemen hallinto-oikeus, Finland) (Forordning (EF) nr. 1685/2000 — bilag — punkt 1.8 i regel nr. 1 — strukturfonde — støtteberettigelsen af udgifter — hensyntagen til indirekte omkostninger)	8
2007/C 95/14	Sag C-391/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2007 — Jan de Nul NV mod Hauptzollamt Oldenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg) (Punktafgifter — afgiftsfrigatelse for mineralolier — direktiv 92/81/EØF — begrebet »sejlads i EF-farvande«)	9
2007/C 95/15	Sag C-432/05: Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. marts 2007 — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd mod Justitiekanslern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen, Sverige) (Princippet om effektiv retsbeskyttelse — national lovgivning, der ikke foreskriver mulighed for at anlægge selvstændige søgsmål med henblik på at anfægte foreneligheden mellem en national bestemmelse og fællesskabsretten — processuel autonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — foreløbig beskyttelse)	9
2007/C 95/16	Sag C-441/05: Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. marts 2007 — Roquette Frères mod Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Douai, Frankrig) (Fælles markedsordning for sukker — isoglucose — fastsættelse af basismængder for tildeling af produktionskvoter — isoglucose, der er produceret som mellemprodukt — artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 — artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2038/1999 — artikel 1 i forordning (EF) nr. 2073/2000 — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 — artikel 1 i forordning (EF) nr. 1745/2002 — artikel 1 i forordning (EF) nr. 1739/2003 — en fællesskabsretsakts ugyldighed gjort gældende ved en national ret — præjudiciel forelæggelse af et gyldighedsspørgsmål — formaliteten — betingelser — afvisning af en sag vedrørende annullation af en fællesskabsretsakt)	10
2007/C 95/17	Forenede sager C-447/05 og C-448/05: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. marts 2007 — Thomson Multimedia Sales Europe (sag C-447/05), Vestel France (sag C-448/05) mod Administration des douanes et droits indirects (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris (Frankrig)) (EF-toldkodeks — gennemførelsesbestemmelser — forordning (EØF) nr. 2454/93 — bilag 11 — varers ikke-præferenceoprindelse — fjernsynsmottagere — begrebet væsentlig forarbejdning eller bearbejdning — værditilvækstkriteriet — gyldighed)	11
2007/C 95/18	Sag C-44/06: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. marts 2007 — Gerlach und Co. mbH mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Brandenburg (Tyskland)) (Toldunion — fællesskabsforsendelse — bevis for forsendelsens forskriftmæssighed eller stedet for overtrædelsen — frist på tre måneder — indrømmelse af frist efter afgørelsen om opkrævning af importafgifter)	11
2007/C 95/19	Sag C-45/06: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. marts 2007 — Campina GmbH & Co., tidligere TUFFI Campina emzett GmbH mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Brandenburg, Tyskland) (Mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift — ubetydelig overskridelse af fristen for meddelelse af oversigten over opgørelser — økonomisk sanktion — forordning (EØF) nr. 536/93, som ændret ved forordning (EF) nr. 1001/98 — artikel 3, stk. 2, andet afsnit — forordning (EF) nr. 1392/2001 — artikel 5, stk. 3 — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 2, stk. 2, andet punktum — princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af mildere straffe)	12

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/20	Sag C-139/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 1. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (»Traktatbrud — direktiv 2002/96/EF og 2003/108/EF — affald — elektrisk og elektronisk udstyr«)	12
2007/C 95/21	Sag C-160/06: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2003/51/EF — selskabsret — årsregnskaber for visse selskabsformer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	13
2007/C 95/22	Sag C-171/06 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. marts 2007 — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figurmærke — indsigelse rejst af indehaveren af et ældre nationalt varemærke — risiko for forveksling)	13
2007/C 95/23	Sag C-203/06: Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik (Traktatbrud — direktiv 93/16/EØF — læger — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser — ikke gennemført inden for den fastsatte frist)	14
2007/C 95/24	Sag C-327/06: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 1. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik (Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)	14
2007/C 95/25	Sag C-406/06: Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. februar 2007 — Landtag Schleswig-Holstein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Annulationsøgsmål — Domstolen åbenbart inkompetent — hjemvisning til Retten i Første Instans)	15
2007/C 95/26	Sag C-17/07 P: Appel iværksat den 22. januar 2007 af Wineke Neirinck til prøvelse af dom afsagt den 14. november 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-494/04, Neirinck mod Kommissionen	15
2007/C 95/27	Sag C-49/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Diikitiko Efetio Athinon (Grækenland) den 5. februar 2007 — Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) mod Elliniko Dimosio	16
2007/C 95/28	Sag C-52/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Marknadsdomstolen (Sverige) den 6. februar 2007 — Kanal 5 Ltd og TV 4 AB mod Föreningen Svenska Tonsättares Internationale Musikbyrå (STIM)	17
2007/C 95/29	Sag C-55/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Bozen (Italien) den 1. februar 2007 — Othmar Michaeler og selskabet Subito GmbH mod Arbeitsinspektorat der autonomen Provinz Bozen (nu Amt für Sozialen Arbeitsschutz) og Autonome Provinz Bozen	17
2007/C 95/30	Sag C-56/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Bozen (Italien) den 1. februar 2007 — Ruth Volgger, Othmar Michaeler og selskabet Subito GmbH mod Arbeitsinspektorat der autonomen Provinz Bozen (nu Amt für Sozialen Arbeitsschutz) og Autonome Provinz Bozen	18
2007/C 95/31	Sag C-57/07: Sag anlagt den 7. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	18
2007/C 95/32	Sag C-61/07: Sag anlagt den 8. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	18

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/33	Sag C-67/07: Sag anlagt den 9. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	19
2007/C 95/34	Sag C-73/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 12. februar 2007 — Tietosuojavaltuutettu	19
2007/C 95/35	Sag C-75/07: Sag anlagt den 12. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	20
2007/C 95/36	Sag C-76/07: Sag anlagt den 12. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg	20
2007/C 95/37	Sag C-84/07: Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Hellske Republik	21
2007/C 95/38	Sag C-85/07: Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	21
2007/C 95/39	Sag C-88/07: Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien	22
2007/C 95/40	Sag C-89/07: Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	23
2007/C 95/41	Sag C-90/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	23
2007/C 95/42	Sag C-92/07: Sag anlagt den 16. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	23
2007/C 95/43	Sag C-93/07: Sag anlagt den 20. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien	24
2007/C 95/44	Sag C-97/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 20. februar 2007 — Doña Rosa Méndez López mod Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)	24
2007/C 95/45	Sag C-98/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 21. februar 2007, Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S mod Skatteministeriet	25
2007/C 95/46	Sag C-101/07 P: Appel iværksat den 21. februar 2007 af Coop de France Bétail et Viande, tidligere Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV), til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten i Første Instans i forenede sager T-217/03 og T-245/03, FNCBV m.fl. mod Kommissionen	25
2007/C 95/47	Sag C-105/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 22. februar 2007 — NV. Lammers & Van Cleeff mod Belgische Staat	26
2007/C 95/48	Sag C-106/07: Sag anlagt den 22. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	26
2007/C 95/49	Sag C-107/07 P: Appel iværksat den 13. februar 2007 af Friedrich Weber til prøvelse af kendelse afsagt den 11. december 2006 af Retten i Første Instans i sag T-290/05, Friedrich Weber mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	26

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/50	Sag C-109/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prud'homie de pêche de Martigues (Frankrig) den 20. februar 2007 — Jonathan Pilato mod Jean-Claude Bourgault	27
2007/C 95/51	Sag C-110/07 P: Appel iværksat den 27. februar 2007 af Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) og Jeunes agriculteurs (JA) til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-217/03 og T-245/03, FNCBV m.fl. mod Kommissionen	28
2007/C 95/52	Sag C-111/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanien) den 28. februar 2007 — José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez mod Principado de Asturias	28
2007/C 95/53	Sag C-114/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	29
2007/C 95/54	Sag C-115/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	29
2007/C 95/55	Sag C-116/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	29
2007/C 95/56	Sag C-117/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik	30
2007/C 95/57	Sag C-118/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæisk Fællesskaber mod Republikken Finland	30
2007/C 95/58	Sag C-120/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	31
2007/C 95/59	Sag C-121/07: Sag anlagt den 28. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	31
2007/C 95/60	Sag C-122/07 P: Appel iværksat den 28. februar 2007 af Eurostrategies SPRL til prøvelse af kendelse afsagt den 1. december 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-203/06, Eurostrategies sprl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	32
2007/C 95/61	Sag C-123/07: Sag anlagt den 28. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene	32
2007/C 95/62	Sag C-124/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 2. marts 2007 — J.C.M. Beheer BV mod Staatssecretaris van Financiën	33
2007/C 95/63	Sag C-134/07: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Jaworznie (Republikken Polen) den 7. marts 2007 — Piotr Kawala mod Gmina Miasta Jaworzna	33
2007/C 95/64	Sag C-145/07: Sag anlagt den 13. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	33
2007/C 95/65	Sag C-146/07: Sag anlagt den 13. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige	34

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/66	Sag C-147/07: Sag anlagt den 13. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik	34
2007/C 95/67	Sag C-148/07: Sag anlagt den 14. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn	34
2007/C 95/68	Sag C-71/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	35
2007/C 95/69	Sag C-124/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	35
2007/C 95/70	Sag C-282/06: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. februar 2007 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) mod Miloslav Lev (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik)	35
Retten i Første Instans		
2007/C 95/71	Sag T-215/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2007 — SIGLA mod KHIM — Elleni Holding (VIPS) (»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om VIPS som EF-ordmærke — det ældre nationale ordmærke VIPS — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 74 i forordning (EF) nr. 40/94 — dispositionsmaksimen — ret til kontradiktion«)	36
2007/C 95/72	Sag T-402/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2007 — Katalagarianakis mod Kommissionen (Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplacering i lønklasse og løntrin — anvendelse af Domstolens praksis — artikel 5, artikel 31, stk. 2, artikel 32, andet afsnit og artikel 45 og 62 i tjenestemandsvedtægten)	36
2007/C 95/73	Sag T-430/03: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2007 — Dascalu mod Kommissionen (Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplacering i lønklasse og løntrin — anvendelse af Domstolens praksis — artikel 5, artikel 31, stk. 2, artikel 32, andet afsnit og artikel 45 og 62 i tjenestemandsvedtægten)	37
2007/C 95/74	Sag T-107/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. marts 2007 — Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet (Annullationssøgsmål — dumping — indførsler af silicium med oprindelse i Rusland — skade — årsagsforbindelse)	37
2007/C 95/75	Sag T-110/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. marts 2007 — Sequeira Wandschneider mod Kommissionen (Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — annullationssøgsmål — begrundelse — bedømmelse af fortjenester — beviser — erstatningssøgsmål)	38
2007/C 95/76	Sag T-339/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2007 — France Télécom mod Kommissionen (»Konkurrence — beslutning om iværksættelse af kontrol — loyalt samarbejde med de nationale domstole — loyalt samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder — artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1/2003 — Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder — begrundelse — proportionalitet«)	38
2007/C 95/77	Sag T-340/04: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2007 — France Télécom mod Kommissionen (»Konkurrence — beslutning om iværksættelse af kontrol — loyalt samarbejde med de nationale domstole — loyalt samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder — artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begrundelse — proportionalitet — nyt anbringende — afvisning«)	39

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/78	Sag T-230/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2007 — Golf USA mod KHIM (GOLF USA) (»EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GOLF USA — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg«)	39
2007/C 95/79	Sag T-322/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2007 — Brinkmann mod KHIM (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Terranus som EF-ordmærke — ældre EF- og nationalt figurmærke terra — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne og tegnene — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94)	39
2007/C 95/80	Sag T-364/05: Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2007 — Saint-Gobain Pam mod KHIM — Propamsa (PAM PLUVIAL) (EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om PAM PLUVIAL som EF-ordmærke — ældre nationale figurmærker PAM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — bevis for brug — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 43 i forordning (EF) nr. 40/94)	40
2007/C 95/81	Sag T-455/04: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2007 — Beyatli og Candan mod Kommissionen (Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve — frist — klage — afvisning)	40
2007/C 95/82	Sag T-44/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 2007 — SP Entertainment Development GmbH mod Kommissionen (Statsstøtte — anfægtelig retsakt — afvisning)	40
2007/C 95/83	Sag T-91/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. februar 2007 — Sinara Handel mod Rådet og Kommissionen (Processuelle stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — erstatningssøgsmål — tabt fortjeneste — anmodning om godtgørelse af antidumpingtold — manglende kompetence)	41
2007/C 95/84	Sag T-205/05: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen (Annulationssøgsmål — værnetingsklausul — e-Content programmet — opsigelse af kontrakt — tilbagebetaling — afvisning)	41
2007/C 95/85	Sag T-310/06 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 16. februar 2007 — Ungarn mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — landbrug — fælles markedsordning for korn — interventionsorganernes overtagelse af majs — forordning (EF) nr. 1572/2006 — ingen uopsættelighed)	42
2007/C 95/86	Forenede sager T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R og T-313/06 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 1. marts 2007 — FMC Chemical m.fl. mod EFSA (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — direktiv 91/414/EØF — Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet — afvisning)	42
2007/C 95/87	Sag T-383/06 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Icuna.Com mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — ufornødent at træffe afgørelse)	42
2007/C 95/88	Sag T-397/06 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 1. marts 2007 — Dow AgroSciences mod EFSA (»Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen — direktiv 91/414/EØF — Den Europæiske Fødevarer sikkerhedsautoritet — afvisning«)	43

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/89	Sag T-416/06 R: Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Sumitomo Chemical Agro Europe mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — direktiv 91/414/EØF — uopsættelighed foreligger ikke)	43
2007/C 95/90	Sag T-49/07: Sag anlagt den 20. februar 2007 — Fahas mod Rådet	43
2007/C 95/91	Sag T-50/07: Sag anlagt den 23. februar 2007 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen	44
2007/C 95/92	Sag T-51/07: Sag anlagt den 22. februar 2007 — Agrar-Invest-Tatschl mod Kommissionen	45
2007/C 95/93	Sag T-53/07: Sag anlagt den 19. februar 2007 — Trade-Stomil mod Kommissionen	45
2007/C 95/94	Sag T-56/07 P: Appel iværksat den 23. februar 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-122/05, Economidis mod Kommissionen	46
2007/C 95/95	Sag T-57/07: Sag anlagt den 26. februar 2007 — E.ON. Ruhrgas og E.ON. Földgáz Trade mod Kommissionen	47
2007/C 95/96	Sag T-58/07: Sag anlagt den 23. februar 2007 — BYK-Chemie mod KHIM — (Substance for Success)	48
2007/C 95/97	Sag T-59/07: Sag anlagt den 20. februar 2007 — Polimeri Europa mod Kommissionen	48
2007/C 95/98	Sag T-60/07: Sag anlagt den 23. februar 2007 — Spanien mod Kommissionen	49
2007/C 95/99	Sag T-61/07: Sag anlagt den 26. februar 2007 — Italien mod Kommissionen	49
2007/C 95/100	Sag T-62/07 P: Appel iværksat den 28. februar 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen	50
2007/C 95/101	Sag T-63/07: Sag anlagt den 1. marts 2007 — Mühlens mod KHIM — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)	50
2007/C 95/102	Sag T-64/07: Sag anlagt den 2. marts 2007 — Agencja Wydawnicza Techonopol mod KHIM — (»350«)	51
2007/C 95/103	Sag T-65/07: Sag anlagt den 2. marts 2007 — Agencja Wydawnicza Techonopol mod KHIM — (»250«)	51
2007/C 95/104	Sag T-66/07: Sag anlagt den 2. marts 2007 — Agencja Wydawnicza Techonopol mod KHIM — (»150«)	52
2007/C 95/105	Sag T-67/07: Sag anlagt den 2. marts 2007 — Ford Motor mod KHIM	52
2007/C 95/106	Sag T-70/07: Sag anlagt den 26. februar 2007 — Cantieri Navali Termoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	52
2007/C 95/107	Sag T-71/07: Sag anlagt den 9. marts 2007 — Icuna.Com mod Parlamentet	53
2007/C 95/108	Sag T-74/07: Sag anlagt den 12. marts 2007 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen	54

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2007/C 95/109	Sag T-78/07: Sag anlagt den 8. marts 2007 — IXI Mobile mod KHIM — Klein (IXI)	54
2007/C 95/110	Sag T-79/07: Sag anlagt den 9. marts 2007 — SHS Polar Sistemas Informáticos mod KHIM — Polaris Software Lab (POLARIS)	55
2007/C 95/111	Sag T-80/07: Sag anlagt den 15. marts 2007 — JanSport Apparel mod KHIM (BUILT TO RESIST)	55
2007/C 95/112	Sag T-198/06: Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme m.fl. mod Kommissionen	56
Retten for EU-Personalesager		
2007/C 95/113	Sag F-111/05: EU-Personalerettens dom af 15. marts 2007 (Anden Afdeling) — Sanchez Ferriz mod Kommissionen (Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesproceduren for 2001-2002)	57
2007/C 95/114	Sag F-1/07 R: Kendelse afsagt af præsidenten for EU-Personaleretten den 13. marts 2007 — Chassagne mod Kommissionen (Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — uopsættelighed — foreligger ikke)	57
2007/C 95/115	Sag F-12/07: Sag anlagt den 26. februar 2007 — O'Connor mod Kommissionen	57
2007/C 95/116	Sag F-15/07: Sag anlagt den 27. februar 2007 — K mod Parlamentet	58
2007/C 95/117	Sag F-19/07: Sag anlagt den 5. marts 2007 — Kerelov mod Kommissionen	58
2007/C 95/118	Sag F-22/07: Sag anlagt den 16. marts 2007 — Paul Lafili mod Kommissionen	59
2007/C 95/119	Sag F-58/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 15. marts 2007 — Simon mod Domstolen og Kommissionen	60
2007/C 95/120	Sag F-100/06: Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 15. marts 2007 — Simon mod Domstolen og Kommissionen	60

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER OG
ORGANER

DOMSTOLEN

(2007/C 95/01)

Domstolens seneste offentliggørelse i *Den Europæiske Unions Tidende*

EUT C 82 af 14.4.2007

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 69 af 24.3.2007

EUT C 56 af 10.3.2007

EUT C 42 af 24.2.2007

EUT C 20 af 27.1.2007

EUT C 331 af 30.12.2006

EUT C 326 af 30.12.2006

Teksterne er tilgængelige i:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETLIGE MEDDELELSER

DOMSTOLEN

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. marts 2007 — British Airways plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Virgin Atlantic Airways Ltd

(Sag C-95/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — misbrug af dominerende stilling — luftfartsselskab — aftaler indgået med rejsebureauer — præmier forbundet med fremgangen i salget af billetter udstedt af dette selskab i løbet af en bestemt periode i forhold til en referenceperiode — præmier tildelt ikke kun for billetter solgt efter opfyldelse af salgsmålet, men for alle billetter, der er solgt i den pågældende periode)

(2007/C 95/02)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: British Airways plc (ved solicitor R. Subiotto, barrister R. O'Donoghue og W. Wood, QC)

De andre parter i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P. Oliver, A. Nijenhuis og M. Wilderspin, som befuldmægtigede) og Virgin Atlantic Airways Ltd (ved solicitor J. Scott, barrister C. West og N. Green, QC)

Sagens genstand

Appel til prøvelse af dom afsagt af Retten i Første Instans (Første Afdeling) den 17. december 2003, British Airways mod Kommissionen (sag T-219/99), hvorved Retten frifandt Kommissionen for British Airways' påstand om annullation af Kommissionens beslutning af 14. juli 1999 om en procedure i henhold til traktatens artikel 82 (IVD-2/34.780 — Virgin/British Airways) vedrørende aftaler indgået mellem British Airways og rejsebureauerne, hvorved der indførtes provisionsordninger og andre fordele, der er forbundet med en forhøjelse af omsætningen af British Airways' billetter

Konklusion

1. Appellen forkastes.
2. British Airways plc betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 106 af 30.4.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. marts 2007 — Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler mod Finanzamt Bonn-Innenstadt (anmodning om præjudicial afgørelse fra Finanzgericht Köln (Tyskland))

(Sag C-292/04) ⁽¹⁾

(Indkomstskat — godtgørelse for selskabsskat med hensyn til udbytte udloddet af hjemmehørende selskaber — artikel 56 EF og 58 EF — begrænsning af en doms tidsmæssige virkning)

(2007/C 95/03)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Wienand Meilicke, Heidi Christa Weyde, Marina Stöffler

Sagsøgt: Finanzamt Bonn-Innenstadt

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Köln (Tyskland) — fortolkning af artikel 56 EF og 58 EF — indkomstskatteordning, hvorefter der ydes en »skattegodtgørelse« for udbytter, der udloddes af indenlandske selskaber, men ikke for udbytter, der udloddes af selskaber med hjemsted i en anden medlemsstat

Konklusion

Artikel 56 EF og 58 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en skattelovgivning, hvorefter en aktionær, som er fuldt skattepligtig i en medlemsstat, har ret til en godtgørelse for selskabsskat ved udlodning af udbytte fra et kapitalsselskab, beregnet på grundlag af den skattesats, der gælder for selskabsskat af udloddet overskud, når det udloddende selskab er hjemmehørende i denne medlemsstat, men ikke når det nævnte selskab er hjemmehørende i en anden medlemsstat.

(¹) EUT C 228 af 11.9.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 6. marts 2007, strafesag mod Massimiliano Placanica (sag C-338/04), Christian Palazzese (sag C-359/04), Angelo Sorricchio (sag C-360/04) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo (Italien))

(Forenede sager C-338/04, C-359/04 og C-360/04) (¹)

(Etableringsfrihed — fri udveksling af tjenesteydelser — fortolkning af artikel 43 EF og 49 EF — hasardspil — indgåelse af væddemål om resultatet af sportsbegivenheder — krav om koncession — udelukkelse af visse erhvervsdrivende, der er stiftet som visse former for kapitalsselskaber — krav om polititilladelse — strafferetlige sanktioner)

(2007/C 95/04)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Larino, Tribunale di Teramo

Parterne i hovedsagen

Massimiliano Placanica (sag C-338/04), Christian Palazzese (sag C-359/04), Angelo Sorricchio (sag C-360/04).

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Tribunale di Larino, Sezione distaccata di Termoli — fortolkning af artikel 43 EF ff. og artikel 49 EF samt Domstolens dom i sag C-243/01, Gambelli m.fl. — national lov, som gør det strafbart at reklamere for og indsamle indsatser i forskellige væddemål, navnlig vedrørende sportsbegivenheder — indsamling af indsatser via internettet foretaget af en agent uden bevilling på vegne af et selskab, der driver virksomhed efter bevilling tildelt i en anden medlemsstat

Konklusion

- 1) En national lovgivning, der indeholder et forbud mod udøvelse af virksomhed, der består i indsamling, modtagelse, registrering og videresendelse af tilbud om væddemål, navnlig vedrørende sportsbegivenheder, uden en koncession eller tilladelse, der er udstedt af den pågældende medlemsstat, udgør en restriktion for etableringsfriheden og for den frie udveksling af tjenesteydelser i medfør af artikel 43 EF, henholdsvis artikel 49 EF.
- 2) Det tilkommer de forelæggende retter at tage stilling til, om den nationale lovgivning — for så vidt som den begrænser antallet af erhvervsdrivende, der arbejder inden for hasardspilsektoren — er i overensstemmelse med målet om at undgå, at aktiviteter inden for denne sektor anvendes til kriminelle eller bedrageriske formål.
- 3) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, hvorefter erhvervsdrivende, der er stiftet i form af kapitalsselskaber, hvis aktier er noteret på de officielle børser, udelukkes fra hasardspilsektoren og ydermere fortsat er udelukket fra denne sektor.
- 4) Artikel 43 EF og 49 EF skal fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagerne omhandlede, der pålægger personer som de tiltalte i hovedsagerne strafferetlige sanktioner for at have udøvet organiseret væddemålsvirksomhed uden den koncession eller polititilladelse, som kræves i henhold til den nationale lovgivning, når disse personer ikke har kunnet opnå de nævnte koncessioner og tilladelser, fordi medlemsstaten har afslået at tildele dem i strid med fællesskabsretten.

(¹) EUT C 273 af 6.11.2004.
EUT C 262 af 23.10.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2007 — Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano og Julen Zelarain Errasti mod Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-354/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Union — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — fælles holdning 2001/931/FUSP, 2002/340/FUSP og 2002/462/FUSP — foranstaltninger vedrørende personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — erstatningssøgsmål — Domstolens kompetence)

(2007/C 95/05)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano og Julen Zelarain Errasti (ved avocat D. Rouget)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan og M. Bauer, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien samt Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagens genstand

Appel til prøvelse af kendelse afsagt af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) den 7. juni 2004, Gestoras Pro Amnistía m.fl. mod Rådet (sag T-333/02), hvorved sagsøgernes søgsmål om erstatning for det tab, sagsøgerne gjorde gældende at have lidt ved, at Gestoras Pro-Amnistía blev optaget på den liste, der er udarbejdet i henhold til bestemmelserne om bekæmpelse af terrorisme, blev afvist

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Gestoras Pro Amnistía, Juan Mari Olano Olano og Julen Zelarain Errasti betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 9.10.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. februar 2007 — Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga mod Rådet for Den Europæiske Union, Kongeriget Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-355/04 P) ⁽¹⁾

(Appel — Den Europæiske Union — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — fælles holdning 2001/931/FUSP, 2002/340/FUSP og 2002/462/FUSP — foranstaltninger vedrørende personer, grupper og enheder, der er involveret i terrorhandlinger — Domstolens kompetence)

(2007/C 95/06)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Segi, Aritz Zubimendi Izaga, Aritza Galarraga (ved avocat D. Rouget)

De andre parter i appelsagen: Rådet for Den Europæiske Union (ved E. Finnegan og M. Bauer, som befuldmægtigede), Kongeriget Spanien, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

Sagens genstand

Appel iværksat til prøvelse af kendelse afsagt den 7. juni 2004 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling), SEGI m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union (sag T-338/02), hvorved Retten frifandt Rådet for sagsøgernes påstand om erstatning af det tab, de hævdede at have lidt ved at SEGI blev optaget på den liste, der er udarbejdet i medfør af bestemmelserne til bekæmpelse af terrorisme

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Segi, Aritz Zubimendi Izaga og Aritza Galarraga betaler sagens omkostninger.
- 3) Kongeriget Spanien bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 9.10.2004.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. marts 2007 — Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation mod Commissioners of Inland Revenue (anmodning om præjudiciel afgørelse fra High Court of Justice (Chancery Division) — Det Forenede Kongerige)

(Sag C-524/04) ⁽¹⁾

(Etableringsfrihed — frie kapitalbevægelser — selskabsskat — renter af lån betalt til et koncernforbundet selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland — behandling af renterne som udloddet overskud — sammenhæng i skattesystemet — skatteunddragelse)

(2007/C 95/07)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

High Court of Justice (Chancery Division)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Test Claimants in the Thin Cap Group Litigation

Sagsøgt: Commissioners of Inland Revenue

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — High Court of Justice (Chancery Division) — fortolkning af artikel 43 EF, 49 EF, og 56 EF — national skattelovgivning — mulighed for et selskab, der er hjemmehørende på det nationale område, for skattefradrag for renter, der er betalt af et lån, der er ydet af selskabets moderselskab — situationen varierer alt efter, i hvilken stat moderselskabet er hjemmehørende

Konklusion

1) Artikel 43 EF er til hinder for en lovgivning i en medlemsstat, der for et hjemmehørende selskab indebærer begrænsninger af retten til skattefradrag for renter af finansieringslån ydet af et direkte eller indirekte moderselskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, eller af et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat, og som er kontrolleret af et sådant moderselskab, uden at underlægge et hjemmehørende selskab, der har lånt midler af et selskab, der ligeledes er hjemmehørende, en sådan restriktion, medmindre denne lovgivning på den ene side er baseret på en undersøgelse af objektive omstændigheder, som kan efterprøves, og hvorved det kan afgøres, om der foreligger et rent kunstigt arrangement, der blot har et skattemæssigt formål, idet den skattepligtige person i givet fald og uden at være underlagt unødige administrative byrder efter lovgivningen skal have adgang til at fremlægge beviser vedrørende de forretningsmæssige grunde, der ligger til

grund for den pågældende transaktion, og den nævnte lovgivning på den anden side, såfremt det er fastslået, at der foreligger et sådant arrangement, kun behandler disse renter som udloddet overskud, i det omfang de overstiger, hvad der ville være aftalt på armslængdevilkår.

- 2) En medlemsstats lovgivning som den, der er omhandlet i det første spørgsmål, er ikke omfattet af artikel 43 EF, når den finder anvendelse i en situation, hvor et hjemmehørende selskab ydes et lån af et selskab, der er hjemmehørende i en anden medlemsstat eller i et tredjeland, og som ikke selv kontrollerer det låntagende selskab, og når disse to selskaber direkte eller indirekte kontrolleres af et selskab, der er koncernforbundet med begge selskaber, og som er hjemmehørende i et tredjeland.
- 3) Når der ingen fællesskabsretlige bestemmelser findes på området, tilkommer det hver enkelt medlemsstat i sin interne retsorden at udpege de kompetente retter og fastsætte de processuelle regler for sagsanlæg til sikring af beskyttelsen af de rettigheder, som fællesskabsrettens direkte virkning medfører for borgerne, herunder kvalifikationen af de krav, der fremsættes af de skadelidte ved de nationale retsinstanser. Disse retsinstanser er imidlertid forpligtet til at sikre, at borgerne har en effektiv søgsmålsadgang, således at de kan opnå tilbagebetaling af den skat, der er opkrævet med urette, og af beløb, der er betalt til den pågældende medlemsstat eller indeholdt af denne i direkte forbindelse med denne skat. Hvad angår andre tab, som en person har lidt som følge af en tilsidesættelse af fællesskabsretten, der kan tilregnes en medlemsstat, er medlemsstaten, under de betingelser, der fremgår af præmis 51 i dom af 5. marts 1996, *Brasserie du Pêcheur og Factortame-dommen* (forenede sager C-46/93 og C-48/93), forpligtet til at erstatte det tab, der er forvoldt borgere, uden at dette udelukker, at staten i henhold til national ret kan ifalde ansvar efter mindre restriktive betingelser.

Den forelæggende ret kan, når det fremgår, at lovgivningen i en medlemsstat udgør en hindring for etableringsfriheden, som er forbudt ved artikel 43 EF, ved afgørelsen af, hvilke tab der skal erstattes, undersøge, om de skadelidte på passende måde har søgt at undgå skaderne eller begrænse disses omfang, og navnlig om de skadelidte i rette tid har gjort brug af alle de retsmidler, der stod til deres disposition. For at undgå, at udøvelsen af de rettigheder, som artikel 43 EF tillægger borgerne, gøres umulig eller uforholdsmæssig vanskelig, kan den forelæggende ret imidlertid afgøre, om anvendelsen af denne lovgivning, i givet fald sammenholdt med relevante bestemmelser i dobbeltbeskatningsoverenskomster, under alle omstændigheder ville have ført til, at sagsøgerne i hovedsagen havde fået afslag på deres anmodninger over for denne medlemsstats skattemyndigheder.

⁽¹⁾ EUT C 57 af 5.3.2005.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. marts 2007 —
Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) mod Kaul GmbH, Bayer AG**

(Sag C-29/05 P) ⁽¹⁾

*(Appel — EF-varemærker — indsigelsessag — fremlæggelse
af nye kendsgerninger og beviser til støtte for en klage
indgivet til Harmoniseringskontorets appelkammer)*

(2007/C 95/08)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Vare-
mærker og Design) (ved A. von Mühlendahl og G. Schneider,
som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: Kaul GmbH (ved Rechtsanwältin
G. Würtenberger og R. Kunze), Bayer AG

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling)
den 10. november 2004 i sag T-164/02, Kaul GmbH mod
KHIM, hvorved Retten annullerede afgørelse R 782/2000-3
truffet den 4. marts 2002 af Tredje Appelkammer ved KHIM i
en indsigelsessag mellem Kaul GmbH og Bayer AG — undersø-
gelse af indsigelsen — appelkammerets undersøgelse af sagens
faktiske omstændigheder — rækkevidde — artikel 43, stk. 2, og
artikel 74, stk. 2, i Rådets forordning nr. 40/94 af 20. december
1993 om EF-varemærker (EFT L 11, s. 1)

Konklusion

- 1) Dom afsagt af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans
den 10. november 2004, Kaul mod KHIM — Bayer (ARCOL)
(sag T-164/02) ophæves.
- 2) Afgørelse truffet af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmo-
nisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (Harmonise-
ringskontoret) den 4. marts 2002 (sag R 782/2000-3) annull-
eres.
- 3) Harmoniseringskontoret betaler sagens omkostninger i forbindelse
med sagen i første instans og i appelsagen.

⁽¹⁾ EUT C 82 af 2.4.2005.

**Domstolens dom (Anden Afdeling) af 1. marts 2007 —
Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten mod Minister van
Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra College van Beroep voor het
bedrijfsleven — Nederlandene)**

(Sag C-34/05) ⁽¹⁾

*(EF-støtteordninger — forordning (EØF) nr. 3887/92 — okse-
kødssektor — forordning (EF) nr. 1254/1999 — foderareal til
rådighed — begreb — særlig præmie — betingelser for tilde-
ling — areal, hvorpå der midlertidigt har stået vand inden for
den relevante periode)*

(2007/C 95/09)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Maatschap J. en G.P. en A.C. Schouten

Sagsøgt: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — College van Beroep
voor het bedrijfsleven — fortolkning af artikel 12, stk. 2,
litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999
om den fælles markedsordning for oksekød (EFT L 160, s. 21),
og af artikel 2, stk. 1, litra c), i Kommissionens forordning
nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestem-
melser for det integrerede system for forvaltning og kontrol af
visse EF-støtteordninger (EFT L 391, s. 36) — »disponibelt«
foderareal — parcel, delvist oversvømmet i den pågældende
periode

Konklusion

Artikel 12, stk. 2, litra b), i Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999
af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød og
artikel 2, stk. 1, litra c), i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 3887/92 af 23. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser
for det integrerede system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtte-
ordninger skal fortolkes således, at et areal, der angives som foderareal,
kan anses for at være »til rådighed«, når det for det første udelukkende
er beregnet til foder for de dyr, der holdes på arealet, i hele kalenderåret,
og for det andet faktisk har kunnet anvendes til dyrefoder i en periode
på mindst syv måneder i løbet af dette år, regnet fra den i de nationale
bestemmelser fastsatte dato mellem den 1. januar og den 31. marts,
uanset at det pågældende areal ikke er blevet anvendt uafbrudt af disse
dyr, nemlig på grund af en midlertidig oversvømmelse.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. marts 2007 — Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH mod Ministero delle Finanze (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Corte suprema di cassazione, Italien)

(Sag C-35/05) ⁽¹⁾

(Ottende momsdirektiv — artikel 2 og 5 — afgiftspligtige, der ikke er etableret i indlandet — afgift betalt med urette — foranstaltninger til tilbagebetaling)

(2007/C 95/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Corte suprema di cassazione

Parter i hovedsagen

Sagsøge: Reemtsma Cigarettenfabriken GmbH

Sagsøgt: Ministero delle Finanze

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Corte suprema di cassazione — fortolkning af artikel 2 og 5 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet (EFT L 331, s. 11) — afgift betalt, men ikke skyldes, da den er blevet faktureret ved en fejl

Konklusion

1) Artikel 2 og 5 i Rådets ottende direktiv 79/1072/EØF af 6. december 1979 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — foranstaltninger til tilbagebetaling af merværdiafgift til afgiftspligtige personer, der ikke er etableret i indlandet, skal fortolkes således, at den merværdiafgift, som ikke skyldes, men fejlagtigt er blevet faktureret hos ydelsesmodtageren og efterfølgende betalt til statskassen i den medlemsstat, hvor ydelsen er blevet præsteret, ikke kan tilbagebetales i henhold til disse bestemmelser.

2) Bortset fra de tilfælde, som er udtrykkeligt fastsat i sjette direktivs artikel 21, nr. 1, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag, som ændret ved Rådets direktiv 92/111/EØF

af 14. december 1992, er det kun leverandøren, der skal anses for at være merværdiafgiftspligtig i forhold til skattemyndighederne.

3) Principperne om neutralitet, effektivitet og ligebehandling er ikke til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter alene leverandøren kan anmode om tilbagebetaling af beløb, som er betalt med urette i form af merværdiafgift til skattemyndighederne, og hvorefter aftageren af tjenesteydelserne kan fremsætte et civilretligt krav om tilbagesøgning af fejlagtigt betalte beløb over for leverandøren. Medlemsstaterne skal dog i de tilfælde, hvor tilbagebetaling af merværdiafgiften bliver umulig eller uforholdsmæssigt vanskelig, indføre de instrumenter, som er nødvendige for, at nævnte aftager kan få tilbagebetalt den fejlagtigt fakturerede afgift, for således at overholde effektivitetsprincippet.

⁽¹⁾ EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 15. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-54/05) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — artikel 28 EF og 30 EF — indførsel af et køretøj, der er indregistreret i en anden medlemsstat — krav om indhentelse af en overførseltilladelse)

(2007/C 95/11)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. van Beek og H. Huttunen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Finland (ved T. Pynnä og A. Guimaraes-Purokoski, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Traktatbrud — tilsidesættelse af artikel 28 EF og 30 EF — en i Finland bosiddende persons indførsel af et køretøj, der allerede er indregistreret i en anden medlemsstat — pligt til ved grænseovergangsstedet at få en transitilladelse, der som hovedregel er gyldig i syv dage, og til der at tegne en forsikring for køretøjet

Konklusion

- 1) Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF, idet den i bekendtgørelse nr. 1598/1995 om indregistrering af køretøjer (asetus ajoneuvojen rekisteröinnistä (1598/1995)) af 18. december 1995 kræver en overførselstilladelse for ibrugtagning af køretøjer, der lovligt er indregistreret og anvendes i en anden medlemsstat.
- 2) Republikken Finland betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 93 af 16.4.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 1. marts 2007 — KVZ retec GmbH mod Republikken Østrig (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien (Østrig))

(Sag C-176/05) (¹)

(Affald — forordning (EØF) nr. 259/93 — overvågning af og kontrol med overførsel af affald — kød- og benmel)

(2007/C 95/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht für Zivilrechtssachen Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: KVZ retec GmbH

Sagsøgt: Republikken Østrig

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Landesgericht für ZRS Wien — fortolkning af artikel 1, stk. 2, litra d), og artikel 26, stk. 1, litra a) og b), i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab (EFT L 30, s. 1) — overførsel af kød- og benmel — anmeldelsespligt

Konklusion

Det følger af artikel 1, stk. 3, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 259/93 af 1. februar 1993 om overvågning af og kontrol med overførsel af affald inden for, til og fra Det Europæiske Fællesskab, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2557/2001 af 28. december 2001, at overførsel af kød- og benmel, der på grund af

en forpligtelse eller en hensigt om at skille sig af med det udgør affald, og som udelukkende er bestemt til nyttiggørelse, og som er opført i samme forordnings bilag II, ikke er omfattet af anvendelsesområdet for forordningens bestemmelser, bortset fra bestemmelserne i nævnte stk. 3, litra b)-e), såvel som i samme forordnings artikel 11 og artikel 17, stk. 1-3. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret at sikre, at nævnte overførsel sker i overensstemmelse med de krav, der følger af bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1774/2002 af 3. oktober 2002 om sundhedsbestemmelser for animalske biprodukter, som ikke er bestemt til konsum, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 808/2003 af 12. maj 2003, i hvilken forbindelse kravene i henhold til denne forordnings artikel 7, 8 og 9 samt bilag II kan vise sig at være relevante.

(¹) EUT C 143 af 11.6.2005.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 8. marts 2007 — Länsstyrelsen i Norrbottens län mod Lapin liitto (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rovaniemen hallinto-oikeus, Finland)

(Sag C-289/05) (¹)

(Forordning (EF) nr. 1685/2000 — bilag — punkt 1.8 i regel nr. 1 — strukturfonde — støtteberettigelsen af udgifter — hensyntagen til indirekte omkostninger)

(2007/C 95/13)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Rovaniemen hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Länsstyrelsen i Norrbottens län

Sagsøgt: Lapin liitto

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Rovaniemen hallinto-oikeus — fortolkning af punkt 1.7 i regel nr. 1 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene (EFT L 193, s. 39) — hensyntagen til generelle omkostninger

Konklusion

Punkt 1.8 i regel nr. 1 i bilaget til Kommissionens forordning (EF) nr. 1685/2000 af 28. juli 2000 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1260/1999 for så vidt angår støtteberettigede udgifter i forbindelse med foranstaltninger medfinansieret af strukturfondene, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 448/2004 af 10. marts 2004, er ikke til hinder for en beregningsmetode, hvorefter de indirekte omkostninger er støtteberettigede inden for rammerne af et projekt, som er medfinansieret af strukturfondene, alene fordi denne metode er baseret på en procentsats eller navnlig en forholdsmæssig del af lønudgifterne eller arbejdstiden.

(¹) EUT C 271 af 29.10.2005.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 1. marts 2007 — Jan de Nul NV mod Hauptzollamt Oldenburg (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Hamburg)

(Sag C-391/05) (¹)

(Punktafgifter — afgiftsfritagelse for mineralolier — direktiv 92/81/EØF — begrebet »sejlads i EF-farvande«)

(2007/C 95/14)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jan de Nul NV

Sagsøgt: Hauptzollamt Oldenburg

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht Hamburg — fortolkning af artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier (EFT L 316, s. 12) — begrebet »EF-farvande« og »sejlads« — afgiftspålæggelse af mineralolier anvendt som brændstof til en muddermaskine, der foretog uddybningsarbejder på Elben

Konklusion

1) Begrebet »EF-farvande« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i Rådets direktiv 92/81/EØF af 19. oktober 1992 om harmonisering af punktafgiftsstrukturen for mineralolier, som ændret ved Rådets direktiv 94/74/EF af 22. december 1994, omfatter alle farvande, som er egnede til at blive besejlet af søgående skibe, herunder de fartøjer,

der har den største kapacitet, og som er i stand til at udføre erhvervs-mæssig søtransport.

2) De manøvreringer, der blev foretaget af muddermaskinens under udførelsen af opsugningen og dumpningen af mudderet, dvs. den sejlads, der foretages i forbindelse med opmudringen, er omfattet af begrebet »sejlads« i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 8, stk. 1, litra c), første afsnit, i direktiv 92/81, som ændret ved direktiv 94/74.

(¹) EUT C 10 af 14.1.2006.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. marts 2007 — Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd mod Justitiekanslern (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Högsta domstolen, Sverige)

(Sag C-432/05) (¹)

(Princippet om effektiv retsbeskyttelse — national lovgivning, der ikke foreskriver mulighed for at anlægge selvstændige søgsmål med henblik på at anfægte foreneligheden mellem en national bestemmelse og fællesskabsretten — processuel autonomi — ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet — foreløbig beskyttelse)

(2007/C 95/15)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Högsta domstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unibet (London) Ltd, Unibet (International) Ltd

Sagsøgt: Justitiekanslern

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Högsta domstolen — fortolkning af artikel 49 EF — national lovgivning, der ikke foreskriver mulighed for søgsmål med henblik på at få fastslået, at en lovbestemmelse ikke er forenelig med trin højere normer — borgernes ret til en effektiv domstolsbeskyttelse af rettigheder, som de har i henhold til Fællesskabets retsorden

Konklusion

1) Princippet om effektiv retsbeskyttelse af borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten skal fortolkes således, at det ikke indebærer krav om, at der i medlemsstatens retsorden skal være mulighed for at anlægge et selvstændigt søgsmål med det formål

principalt at undersøge foreneligheden mellem de nationale bestemmelser og artikel 49 EF, når andre effektive retsmidler, der ikke er mindre gunstige end dem, som gælder for tilsvarende nationale søgsmål, giver mulighed for under en verserende sag at vurdere en sådan forenelighed, hvilket det tilkommer den nationale domstol at efterprøve.

- 2) Princippet om effektiv retsbeskyttelse af borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten skal fortolkes således, at det indebærer krav om, at der i en medlemsstats retsorden kan anordnes foreløbige foranstaltninger, indtil den kompetente domstol har truffet afgørelse om foreneligheden mellem de nationale bestemmelser og fællesskabsretten, når anordningen heraf er nødvendig for at sikre den fulde virkning af den retsafgørelse, der skal træffes, for så vidt angår eksistensen af sådanne rettigheder.
- 3) Princippet om effektiv retsbeskyttelse af borgernes rettigheder i henhold til fællesskabsretten skal fortolkes således, at i tilfælde af tvivl om foreneligheden mellem nationale bestemmelser og fællesskabsretten, er en eventuel anordning af foreløbige foranstaltninger med henblik på at udsætte anvendelsen af de nævnte bestemmelser, indtil den kompetente domstol har truffet afgørelse om foreneligheden mellem disse og fællesskabsretten, reguleret af kriterier fastsat i den nationale ret, som finder anvendelse ved nævnte domstol, såfremt disse kriterier ikke er mindre gunstige end dem, der gælder for tilsvarende søgsmål på grundlag af national ret og ikke i praksis gør det umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt at udøve den midlertidige retsbeskyttelse af sådanne rettigheder.

(¹) EUT C 36 af 11.2.2006.

Domstolens dom (Anden Afdeling) af 8. marts 2007 — Roquette Frères mod Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Douai, Frankrig)

(Sag C-441/05) (¹)

(Fælles markedsordning for sukker — isoglucose — fastsættelse af basismængder for tildeling af produktionskvoter — isoglucose, der er produceret som mellemprodukt — artikel 24, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 — artikel 27, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2038/1999 — artikel 1 i forordning (EF) nr. 2073/2000 — artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1260/2001 — artikel 1 i forordning (EF) nr. 1745/2002 — artikel 1 i forordning (EF) nr. 1739/2003 — en fællesskabsretsakts ugyldighed gjort gældende ved en national ret — præjudiciel forelæggelse af et gyldighedsspørgsmål — formaliteten — betingelser — afvisning af en sag vedrørende annullation af en fællesskabsretsakt)

(2007/C 95/16)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour administrative d'appel de Douai

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Roquette Frères

Sagsøgt: Ministre de l'Agriculture, de l'Alimentation, de la Pêche et de la Ruralité

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Cour administrative d'appel de Douai — gyldigheden af artikel 24, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 177, s. 4), af artikel 27, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 252, s. 1), af artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2000 af 29. september 2000 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2000/01 af garantimængden inden for ordningen med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringindustrien inden for præferenceimportordningerne (EFT L 246, s. 38), af artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker (EFT L 178, s. 1), af artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1745/2002 af 30. september 2002 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2002/03 af garantimængden inden for ordningen med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringindustrien inden for præferenceimportordningerne, (EFT L 263, s. 31) af artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1739/2003 af 30. september 2003 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2003/04 af garantimængden i forbindelse med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringindustrien i forbindelse med præferenceimport (EUT L 249, s. 38) — fastsættelse af basismængder for tildeling af produktion af isoglucose uden hensyntagen til den isoglucose, der er produceret som mellemprodukt

Konklusion

- 1) En fysisk eller juridisk person som selskabet Roquette Frères var under faktiske og retlige omstændigheder som de i hovedsagen omhandlede ikke utvivlsomt berettiget til at anlægge annullations-søgsmål i henhold til artikel 230 EF til prøvelse af:

— artikel 24, stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker

— artikel 27, stk. 3, i Rådets forordning (EF) nr. 2038/1999 af 13. september 1999 om den fælles markedsordning for sukker

— artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 2073/2000 af 29. september 2000 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2000/2001 af garantimængden inden for

ordningen med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringindustrien inden for præferencimportordningerne

- artikel 11, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 af 19. juni 2001 om den fælles markedsordning for sukker
- artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1745/2002 af 30. september 2002 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2002/2003 af garantimængden inden for ordningen med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringindustrien inden for præferencimportordningerne, og
- artikel 1 i Kommissionens forordning (EF) nr. 1739/2003 af 30. september 2003 om nedsættelse i sukkersektoren for produktionsåret 2003/2004 af garantimængden i forbindelse med produktionskvoter og de forventede maksimale forsyningsbehov for raffineringindustrien i forbindelse med præferenceimport.

En sådan person kan derfor under en sag anlagt i henhold til national ret gøre ugyldigheden af disse bestemmelser gældende, selv om den ikke har anlagt annullationssøgsmål ved Fællesskabets retsinstanser til prøvelse af bestemmelserne inden for den i artikel 230 EF fastsatte frist.

- 3) Gennemgangen af det andet spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 1785/81, artikel 27, stk. 3, i forordning nr. 2038/1999, artikel 1 i forordning nr. 2073/2000, artikel 11, stk. 2, i forordning nr. 1260/2001, artikel 1 i forordning nr. 1745/2002 og artikel 1 i forordning nr. 1739/2003.

⁽¹⁾ EUT C 36 af 11.2.2006.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 8. marts 2007 — Thomson Multimedia Sales Europe (sag C-447/05), Vestel France (sag C-448/05) mod Administration des douanes et droits indirects (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris (Frankrig))

(Forenede sager C-447/05 og C-448/05) ⁽¹⁾

(EF-toldkodeks — gennemførelsesbestemmelser — forordning (EØF) nr. 2454/93 — bilag 11 — varers ikke-præferenceoprindelse — fjernsynsmodtagere — begrebet væsentlig forarbejdning eller bearbejdning — værditilvækstkriteriet — gyldighed)

(2007/C 95/17)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Thomson Multimedia Sales Europe (sag C-447/05), Vestel France (sag C-448/05)

Sagsøgt: Administration des douanes et droits indirects

Sagens genstand

Anmodninger om præjudiciel afgørelse — Cour d'appel de Paris (Frankrig) — gyldighed af bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1) — kriterier med henblik på at fastslå en vares ikke-præferenceoprindelse — fjernsynsapparat fremstillet i Polen, men hvis billedrør, som repræsenterer 42,43 % af apparatets værdi, har oprindelse i Korea

Konklusion

Gennemgangen af de stillede spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af bestemmelserne i kolonne 3 under pos. 8528 i den kombinerede nomenklatur, anført i bilag 11 til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2. juli 1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 25.2.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. marts 2007 — Gerlach und Co. mbH mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Brandenburg (Tyskland))

(Sag C-44/06) ⁽¹⁾

(Toldunion — fællesskabsforsendelse — bevis for forsendelsens forskriftsmæssighed eller stedet for overtrædelsen — frist på tre måneder — indrømmelse af frist efter afgørelsen om opkrævning af importafgifter)

(2007/C 95/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gerlach und Co. mbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht des Landes Brandenburg (Tyskland) — fortolkning af artikel 11a, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 af 27. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse (EFT L 107, s. 1), som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1429/90 af 29. maj 1990 om ændring af forordning (EØF) nr. 1062/87 (EFT L 137, s. 21) — overtrædelse eller uregelmæssighed begået under en ekstern fællesskabsforsendelse (T1) — angivelse af fristen for at føre bevis for stedet for overtrædelsen eller uregelmæssigheden givet efter afgørelsen om at opkrævning af afgifterne i forbindelse med klagesag

Konklusion

Artikel 11a, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 1062/87 af 27. marts 1987 om gennemførelsesbestemmelser til og forenkling af proceduren for fællesskabsforsendelse, som ændret ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1429/90 af 29. maj 1990, skal fortolkes således, at den medlemsstat, hvorunder afgangsstedet hører, ikke først må indrømme den hovedforpligtede fristen på tre måneder til at føre bevis for, at forsendelsen er gennemført forskriftsmæssigt, eller påvise, hvor overtrædelsen eller uregelmæssigheden faktisk er begået — efter at afgørelsen om at inddrive importafgifterne er truffet — i forbindelse med behandlingen af en klage indgivet over denne afgørelse.

(¹) EUT C 86 af 8.4.2006.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 8. marts 2007 — Campina GmbH & Co., tidligere TUFFI Campina emzett GmbH mod Hauptzollamt Frankfurt (Oder) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht des Landes Brandenburg, Tyskland)

(Sag C-45/06) (¹)

(Mælk og mejeriprodukter — tillægsafgift — ubetydelig overskridelse af fristen for meddelelse af oversigten over opgørelser — økonomisk sanktion — forordning (EØF) nr. 536/93, som ændret ved forordning (EF) nr. 1001/98 — artikel 3, stk. 2, andet afsnit — forordning (EF) nr. 1392/2001 — artikel 5, stk. 3 — forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 — artikel 2, stk. 2, andet punktum — princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af mildere straffe)

(2007/C 95/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht des Landes Brandenburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Campina GmbH & Co., tidligere TUFFI Campina emzett GmbH

Sagsøgt: Hauptzollamt Frankfurt (Oder)

Sagens genstand

Anmodning om præjudiciel afgørelse — Finanzgericht des Landes Brandenburg — gyldighed af artikel 3, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter (EFT L 57, s. 12), som affattet ved forordning nr. 1001/98 (EFT L 142, s. 22) — sanktion for overskridelsen af fristen for den årlige meddelelse om de enkelte producenters opgørelser — ubetydelig fristoverskridelse — proportionalitetsprincippet

Konklusion

Princippet om anvendelse med tilbagevirkende kraft af mildere straffe skal overholdes af den nationale ret, når denne skal pålægge en sanktion for en adfærd, som ikke er i overensstemmelse med kravene i de fællesskabsretlige bestemmelser.

Når det drejer sig om en ubetydelig overskridelse af fristen 15. maj, som den, der er omhandlet i hovedsagen, er bødeordningen i henhold til artikel 5, stk. 3, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1392/2001 af 9. juli 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3950/92 om en tillægsafgift på mælk og mejeriprodukter mindre streng end den, der følger af artikel 3, stk. 2, andet afsnit, første led, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 536/93 af 9. marts 1993 om gennemførelsesbestemmelser for tillægsafgiften på mælk og mejeriprodukter, som ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1001/98 af 13. maj 1998.

(¹) EUT C 154 af 1.7.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 1. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

(Sag C-139/06) (¹)

(»Traktatbrud — direktiv 2002/96/EF og 2003/108/EF — affald — elektrisk og elektronisk udstyr«)

(2007/C 95/20)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og D. Lawunmi, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland (ved V. Jackson, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af alle de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (EUT L 37, s. 24) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF (EUT L 345, s. 106)

Konklusion

1) *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til*

— *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), og*

— *Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF,*

idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktiverne.

2) *Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 108 af 6.5.2006.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 8. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-160/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2003/51/EF — selskabsret — årsregnskaber for visse selskabsformer — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2007/C 95/21)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved E. Montaguti og G. Zavvos, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og avocat P. Gentili)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber (EFT L 178, s. 16)

Konklusion

1) *Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/51/EF af 18. juni 2003 om ændring af direktiv 78/660/EØF, 83/349/EØF, 86/635/EØF og 91/674/EØF om årsregnskaber og konsoliderede regnskaber for visse selskabsformer, banker og andre penge- og finansieringsinstitutter samt forsikringsselskaber, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv.*

2) *Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.*

(¹) EUT C 131 af 3.6.2006.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 15. marts 2007 — T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA

(Sag C-171/06 P) (¹)

(Appel — EF-varemærker — forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 8, stk. 1, litra b) — figurmærke — indsigelse rejst af indehaveren af et ældre nationalt varemærke — risiko for forveksling)

(2007/C 95/22)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diş Ticaret AŞ (ved advokaterne M. Francetti og F. Jacobacci)

De andre parter i sagen for appelkammeret: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Folliard-Monguiral og J. Novais Gonçalves, som befuldmægtigede), Devinlec Développement Innovation Leclerc SA (ved J.-P. Simon)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt den 12. januar 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-147/03, Devinlec Développement Innovation Leclerc mod KHIM, hvorved Retten efter påstand nedlagt af indehaveren af det nationale figurmærke »QUANTIEME« for varer i klasse 14 og 18 annullerede afgørelse R 109/2002-3 truffet den 30. januar 2003 af Tredje Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM), hvorved denne annullerede den af Indsigelsesafdelingen truffene afgørelse om at give afslag på registrering af EF-figurmærket »QUANTUM« for varer i klasse 14

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) T.I.M.E. ART Uluslararası Saat Ticareti ve diğ Ticaret AŞ betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 121 af 20.5.2006.

Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 18. januar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-203/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 93/16/EØF — læger — gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser — ikke gennemført inden for den fastsatte frist)

(2007/C 95/23)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Walkerová og H. Støvlbæk, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik (ved T. Bocek, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist af Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993 om fremme af den frie bevægelighed for læger og gensidig anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser (EFT L 165, s. 1)

Konklusion

- 1) Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 44 i Rådets direktiv 93/16/EØF af 5. april 1993, der har som formål at fremme den frie bevægelighed for læger og den gensidige anerkendelse af deres eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.
- 2) Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

(¹) EUT C 143 af 17.6.2006.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 1. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-327/06) (¹)

(Traktatbrud — direktiv 2002/14/EF — indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — manglende gennemførelse inden for den fastsatte frist)

(2007/C 95/24)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Enegren og L. Pignataro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik (ved I. Braguglia, som befuldmægtiget, og advokat M. Massella Ducci Teri)

Sagens genstand

Traktatbrud — manglende vedtagelse inden for den fastsatte frist af de nødvendige bestemmelser for at efterkomme Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab — fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen vedrørende repræsentation af arbejdstagere (EFT L 80, s. 29)

Konklusion

1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/14/EF af 11. marts 2002 om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de nødvendige lov og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

2) Den Italienske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 224 af 16.9.2006.

Domstolens kendelse (Sjette Afdeling) af 8. februar 2007 — Landtag Schleswig-Holstein mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-406/06) (¹)

(Annullationssøgsmål — Domstolen åbenbart inkompetent — hjemvisning til Retten i Første Instans)

(2007/C 95/25)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Landtag Schleswig-Holstein (ved S. Laskowski og J. Caspar, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kommissionen for de Europæiske Fællesskaber

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens afgørelser af 10. marts 2006 og 23. juni 2006, hvorved sagsøger nægtes adgang til dokument SEK/2005/420 af 22. marts 2005, vedrørende en juridisk analyse om et udkast til en rammeafgørelse, der blev diskuteret i Rådet, om opbevaring af data, der behandles og lagres i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, og af data, der findes i offentlige kommunikationsnet, med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og strafforfølge kriminalitet og strafbare handlinger, herunder terrorisme (Rådets dokument 8958/04 CRIMORG 36 TELECOM 82)

Konklusion

1) Sag C-406/06, Landtag Schleswig-Holstein mod Kommissionen, hjemvises til De Europæiske Fællesskabers Ret i Første instans.

2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 294 af 2.12.2006.

Appel iværksat den 22. januar 2007 af Wineke Neirinck til prøvelse af dom afsagt den 14. november 2006 af Retten i Første Instans (Anden Afdeling) i sag T-494/04, Neirinck mod Kommissionen

(Sag C-17/07 P)

(2007/C 95/26)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Wineke Neirinck (ved avocats G. Vandensanden og L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Ophævelse af dom afsagt den 14. november 2006 af Retten i Første Instans i sag T-494/04.

— Der gives følgelig appellanten medhold i hendes påstande i første instans og følgelig

— annulleres den afgørelse, som appellanten fik kendskab til under mødet den 4. marts 2004 i den administrative enhed OIB.1 (Kontoret for Infrastruktur og Logistik i Bruxelles — Gennemførelse af Bygningspolitikken), og hvorved en anden ansøger var blevet udnævnt i den stilling som jurist i OIB's afdeling for bygningspolitik, som appellanten havde ansøgt om (afgørelse om at ansætte D.S. som hjælpeansat og afgørelse om ikke at udnævne appellanten som hjælpeansat)

— annulleres den afgørelse af 9. marts 2004, hvorved appellanten blev underrettet om, at hendes ansøgning ikke var blevet imødekommet

— annulleres den efterfølgende afgørelse af 27. april 2004, hvorved appellanten blev underrettet om, at hun ikke havde bestået den mundtlige prøve i forbindelse med ansættelsesproceduren for kontraktansatte, og hvorved det således blev bekræftet, at en anden person var blevet ansat, samt afgørelsen af samme dato om at ansætte D.S.

- under alle omstændigheder tilkendes appellanten et efter ret og billighed foreløbigt opgjort beløb på 30 000 EUR i erstatning for økonomisk og ikke-økonomisk skade.
- Kommissionen tilpligtes at betale omkostningerne i sagen for Retten og Domstolen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Appellanten har påberåbt sig seks anbringender til støtte for appellen.

Med det første anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten ved at afvise hendes første annullationspåstand har tilsidesat betingelserne for at realitetsbehandle et søgsmål i henhold til artikel 236 EF samt artikel 90 og 91 i vedtægten for tjenestemænd, og navnlig begrebet søgsmålsinteresse. Afgørelsen om at ansætte D.S. som hjælpeansat før den 1. maj 2004 indebærer nemlig, at antallet af ansøgere til den udvælgelsesprøve, der blev afholdt med henblik på at ansætte en kontraktansat i den stilling, som appellanten hidtil havde bestridt blev øget, samt at det blev umuligt for appellanten at opnå ansættelse som midlertidigt ansat, hvilket klart fremhæver appellants interesse i at opnå annullation af afgørelsen.

Med det andet anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin almindelige begrundelsespligt ved at antage, at de oplysninger, der var indeholdt i afgørelsen af 27. april 2004 kunne anses for at udgøre en indledende begrundelse, og at de yderligere præciseringer, der blev fremsat under sagens behandling, kunne afhjælpe den utilstrækkelige oprindelige begrundelse. Dels indeholder afgørelsen af 27. april 2004 nemlig ingen begrundelse vedrørende appellants særlige situation, og der henvises ikke heri til nogen konkret omstændighed eller noget element, som er appellanten bekendt, og som er af en sådan karakter, at appellanten kan forstå rækkevidden af den nævnte afgørelse. Dels kan en sådan manglende begrundelse ikke afhjælpes af forklaringer, som den kompetente myndighed fremsætter efter sagens anlæggelse, da dette vil indebære en tilsidesættelse af kontradiktionsprincippet samt princippet om parternes ligestilling for Fællesskabets retsinstanser.

Med det tredje anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har gengivet sagens beviser urigtigt, idet den i præmis 105 i den appellerede dom har fastslået, at udvælgelsesproceduren ikke var baseret på en sammenligning af ansøgernes fortjenester. Dette resultat modsiges nemlig både af Kommissionens skriftlige indlæg og andre præmisser i den appellerede dom, hvori Retten udtrykkeligt henviser til en sammenligning af ansøgernes fortjenester i en lignende ansættelsesprocedure.

Med det fjerde anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten endvidere urigtigt har gengivet sagens beviser og fejlfortolket begrebet procedurefordrejning, idet den har fastslået, at de oplysninger, som appellanten har fremsat, ikke gjorde det muligt at konstatere, at der forelå procedurefordrejning eller en tilsidesættelse af tjenestens interesse. Samtlige de forhold som appellanten har fremhævet udgør derimod samstemmende og relevante indici på, at der foreligger procedurefordrejning, idet — selv om Kommissionen har gennemført to forskellige procedurer — de stillinger, som procedurerne havde til hensigt at besætte, var identiske, hvilket afspejler Kommissionens ønske om at tilgodese D.S., således at denne kunne overtage appellants stilling efter den 30. april 2004.

Med det femte anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har fejlfortolket begrebet tjenestens interesse og anlagt en åbenbar fejlbedømmelse, idet den har fastslået, at udvælgelsesproceduren for kontraktansatte ikke var behæftet med fejl, og derfor har afslået at foretage en efterprøvelse af udvælgelseskomiteens bedømmelse af appellants mundtlige prøve.

Med det sjette anbringende har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat principperne om omsorgspligt og god forvaltningsskik.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Diikitiko Efetio Athinon (Grækenland) den 5. februar 2007 — Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE) mod Elliniko Dimosio

(Sag C-49/07)

(2007/C 95/27)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Diikitiko Efetio Athinon

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Motosykletistiki Omospondia Ellados NPID (MOTOE)

Sagsøgt: Elliniko Dimosio

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Kan EF-traktatens artikel 82 og 86 fortolkes således, at de også omfatter aktiviteter, der udøves af en juridisk person, som er Fédération Internationale de Motocyclismes nationale repræsentant, og som udøver økonomiske aktiviteter som ovenfor beskrevet med indgåelse af sponsorkontrakter, reklamekontrakter og forsikringskontrakter i forbindelse med afholdelsen af stævner inden for motorsport?
- 2) I bekræftende fald, er bestemmelsen i artikel 49 i lov nr. 2696/1999 i strid med de nævnte traktatbestemmelser, idet bestemmelsen med henblik på den kompetente nationale myndigheds meddelelse af tilladelse til afholdelse af motorvæddeløb tillægger ovennævnte juridiske person beføjelse til at give samtykke til afholdelse af væddeløb, uden at der fastsættes grænser for, begrænsninger i eller kontrol med udøvelse af denne beføjelse?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Marknadsdomstolen (Sverige) den 6. februar 2007 — Kanal 5 Ltd og TV 4 AB mod Föreningen Svenska Tonsättares Internationelle Musikbyrå (STIM)

(Sag C-52/07)

(2007/C 95/28)

Processprog: svensk

Den forelæggende ret

Marknadsdomstolen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Kanal 5 Ltd og TV 4 AB

Sagsøgt: Föreningen Svenska Tonsättares Internationelle Musikbyrå (STIM) Weber

Præjudicielle spørgsmål

- A) Skal artikel 82 EF fortolkes således, at en praksis, hvorefter en ophavsretsorganisation, som har en faktisk monopolstilling i en medlemsstat, i forhold til kommercielle tv-kanaler anvender eller påtvinger en vederlagsmodel for retten til at tilgængeliggøre musik i tv-udsendelser rettet til almenheden, som indebærer, at vederlaget beregnes som en andel af tv-

kanalernes indtægter fra sådanne tv-udsendelser rettet til almenheden, udgør misbrug af en dominerende stilling?

- B) Skal artikel 82 EF fortolkes således, at en praksis, hvorefter en ophavsretsorganisation, som har en faktisk monopolstilling i en medlemsstat, i forhold til kommercielle tv-kanaler anvender eller påtvinger en vederlagsmodel for retten til at tilgængeliggøre musik i tv-udsendelser rettet til almenheden, som indebærer, at vederlaget beregnes som en andel af tv-kanalernes indtægter fra tv-udsendelser rettet til almenheden, når der ikke foreligger en klar forbindelse mellem indtægterne og det, som ophavsretsorganisationen leverer, nemlig tilladelse til fremførelse af ophavsretsbeskyttet musik — hvilket ofte er tilfældet ved f.eks. nyheds- og sportsudsendelser samt når indtægterne stiger på grund af udvikling af programoversigter, investeringer i teknik og kundetilpassede løsninger — udgør misbrug af en dominerende stilling?
- C) Påvirkes besvarelsen af spørgsmål A eller B af den omstændighed, at det er muligt at identificere og kvantificere både den fremførte musik og seertallene?
- D) Påvirkes svaret af spørgsmål A eller B af den omstændighed, at vederlagsmodellen (indtægtsmodellen) ikke anvendes på en tilsvarende måde i forhold til public service-selskaber?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Bozen (Italien) den 1. februar 2007 — Othmar Michaeler og selskabet Subito GmbH mod Arbeitsinspektorat der autonomen Provinz Bozen (nu Amt für Sozialen Arbeitsschutz) og Autonome Provinz Bozen

(Sag C-55/07)

(2007/C 95/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Bozen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Othmar Michaeler og selskabet Subito GmbH

Sagsøgt: Arbeitsinspektorat der autonomen Provinz Bozen (nu Amt für Sozialen Arbeitsschutz) og Autonome Provinz Bozen

Præjudicielle spørgsmål

Er nationale bestemmelser (såsom artikel 2 og 8 i lovdekret nr. 61/2000) — hvorved arbejdsgivere pålægges en forpligtelse til inden for 30 dage efter indgåelse af en kontrakt om deltidsarbejde at sende en fotokopi heraf til den kompetente Provindirektion under Arbejdsinspektoratet, idet der udløses en dagbøde på 15,00 EUR for hver berørt arbejdstager, indtil kopien foreligger, uden at der er fastsat en maksimumsgrænse for den administrativt fastsatte sanktion (bødestraf) — forenelige med de fællesskabsretlige bestemmelser og med direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 14, s. 9.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landesgericht Bozen (Italien) den 1. februar 2007 — Ruth Volgger, Othmar Michaeler og selskabet Subito GmbH mod Arbejdsinspektorat der autonomen Provinz Bozen (nu Amt für Sozialen Arbeitsschutz) og Autonome Provinz Bozen

(Sag C-56/07)

(2007/C 95/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landesgericht Bozen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ruth Volgger, Othmar Michaeler og selskabet Subito GmbH

Sagsøgt: Arbeitsinspektorat der autonomen Provinz Bozen (nu Amt für Sozialen Arbeitsschutz) og Autonome Provinz Bozen

Præjudicielle spørgsmål

Er nationale bestemmelser (såsom artikel 2 og 8 i lovdekret nr. 61/2000) — hvorved arbejdsgivere pålægges en forpligtelse til inden for 30 dage efter indgåelse af en kontrakt om deltidsarbejde at sende en fotokopi heraf til den kompetente Provindirektion under Arbejdsinspektoratet, idet der udløses en dagbøde på 15,00 EUR for hver berørt arbejdstager, indtil kopien foreligger, uden at der er fastsat en maksimumsgrænse for den administrativt fastsatte sanktion (bødestraf) — forenelige med de fællesskabsretlige bestemmelser og med direktiv 97/81/EF af 15.12.1997 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ EFT L 14, s. 9.

Sag anlagt den 7. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-57/07)

(2007/C 95/31)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved Condou-Durande, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/86/EF udløb den 3. oktober 2005.

⁽¹⁾ EFT L 251, s. 12.

Sag anlagt den 8. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-61/07)

(2007/C 95/32)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved U. Wölker og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sin forpligtelse i henhold til artikel 3, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen⁽¹⁾, idet det ikke har fremsendt rapporten med de oplysninger, der er påkrævet i henhold til denne artikel.
- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Storhertugdømmet Luxembourg har ikke inden den 15. marts 2005 tilstillet Kommissionen rapporten med de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i beslutning nr. 280/2004, vedrørende dels nationale politikker og foranstaltninger, som begrænser og/eller reducerer emissionen af drivhusgasser efter kilder eller øger optaget heraf gennem dræn, fordelt på sektor for hver drivhusgas, dels nationale fremskrivninger af emissioner af drivhusgas efter kilder og optaget heraf gennem dræn, som minimum for årene 2005, 2010, 2015 og 2020, opstillet efter gas og sektor.

⁽¹⁾ EUT L 49, s. 1.

Sag anlagt den 9. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-67/07)

(2007/C 95/33)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/24/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske plantelægemidler⁽¹⁾, idet Frankrig ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

Subsidiært:

Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/24/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske plantelægemidler, idet Frankrig ikke har underrettet Kommissionen om vedtagelsen af de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/24/EF udløb den 30. oktober 2005.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 85.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Korkein hallinto-oikeus (Finland) den 12. februar 2007 — Tietosuojaalvautuettu

(Sag C-73/07)

(2007/C 95/34)

Processprog: finsk

Den forelæggende ret

Korkein hallinto-oikeus

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Tietosuojaalvautuettu

Sagsøgte: Satakunnan Markkinapörssi Oy og Satamedia Oy

Præjudicielle spørgsmål

1. Foreligger der en adfærd, der skal betragtes som behandling af personoplysninger i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 3, stk. 1, i direktiv 95/46/EF⁽¹⁾, når oplysninger om fysiske personers løn- og kapitalindkomst samt formue
 - a) indsamles fra skattemyndighedernes offentligt tilgængelige dokumenter og behandles med henblik på offentliggørelse
 - b) offentliggøres i en tryksag, i alfabetisk orden og inddelt efter indkomst i omfattende kommuneinddelte kataloger

- c) videregives på en CD-ROM med henblik på anvendelse i forretningsmæssigt øjemed
- d) behandles i en SMS-tjeneste, hvor mobiltelefonbrugere kan sende en tekstbesked med angivelse af en persons navn og hjemkommune til et givent nummer og som svar modtage oplysninger om den pågældende persons løn- og kapitalindkomst samt formue?
2. Skal direktiv 95/46/EF fortolkes således, at de ovenfor i punkt 1.a — 1.d nævnte handlinger kan betragtes som behandling af personoplysninger i journalistisk øjemed i direktivets artikel 9's forstand, når henses til, at oplysningerne er indsamlet for over en million skattepligtige blandt oplysninger, der i henhold til finsk lovgivning om aktindsigt er offentlige? Har det for vurderingen af sagen betydning, at det primære formål med handlingen er offentliggørelse af de nævnte oplysninger?
3. Skal artikel 17 i direktiv 95/46/EF, sammenholdt med direktivets principper og formål, fortolkes således, at offentliggørelse af oplysninger, der er indsamlet i journalistisk øjemed, og videregivelse af disse oplysninger med henblik på anvendelse i forretningsmæssigt øjemed er i strid med direktivet?
4. Kan direktiv 95/46/EF fortolkes således, at personregistre, som kun indeholder materiale, der som sådant har været offentliggjort i medierne, falder helt uden for dets anvendelsesområde?

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24.10.1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Sag anlagt den 12. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-75/07)

(2007/C 95/35)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/28/EF af 31. marts 2004 om ændring

af direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler (¹), idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

Subsidiært:

Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/28/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler, idet den ikke har underrettet Kommissionen om vedtagelsen af de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/28/EF udløb den 30. oktober 2005.

(¹) EUT L 136, s. 58.

Sag anlagt den 12. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Storhertugdømmet Luxembourg

(Sag C-76/07)

(2007/C 95/36)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Storhertugdømmet Luxembourg

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 31 i Kommissionens direktiv 2005/28/EF af 8. april 2005 om principper og detaljerede retningslinjer for god klinisk praksis i forbindelse med testpræparater til human brug og om krav i forbindelse med tilladelse til fremstilling eller import af sådanne præparater (¹), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet;

Subsidiært:

Det fastslås, at Storhertugdømmet Luxembourg har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 31 i Kommissionens direktiv 2005/28/EF af 8. april 2005 om principper og detaljerede retningslinjer for god klinisk praksis i forbindelse med testpræparater til human brug og om krav i forbindelse med tilladelse til fremstilling eller import af sådanne præparater, idet det ikke har underrettet Kommissionen om, at det har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet.

- Storhertugdømmet Luxembourg tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2005/28/EF udløb den 29. januar 2006.

(¹) EUT 91, s. 13.

Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-84/07)

(2007/C 95/37)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Zavvos og H. Støvlbæk)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik med den pågældende adfærd har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3, artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 12 i Rådets direktiv 92/51/EØF (¹) af 18. juni 1992 om indførelsen af generelle bestemmelser vedrørende anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser mellem medlemsstaterne til supplerende af direktiv 89/48/EØF.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ifølge Kommissionen nægter Den Helleniske Republik at under- søge og anerkende optikers kvalifikationer, som er erhvervet

ved en italiensk uddannelsesinstitution på grundlag af en franchiseaftale med en græske uddannelsesinstitution.

Kommissionen har gjort gældende, at det grundlæggende forhold, som de græske myndigheder kan undersøge, er, om dette eksamensbevis giver adgang eller ej til det pågældende erhverv, og den omstændighed, at det pågældende eksamensbevis er eller ikke er erhvervet på grundlag af en franchiseaftale, er uden betydning for de græske myndigheders anerkendelse heraf. Direktiv 92/51 sonderer ikke herimellem. Kommissionen har ligeledes gjort gældende, at nærværende sag hverken vedrører artikel 149 EF og artikel 150 EF eller artikel 16 i den græske forfatning, eftersom kvalifikationerne er lovligt erhvervede ved italienske og ikke græske uddannelsesinstitutioner, med hvem der er indgået franchiseaftaler.

Af disse grunde er de græske myndigheders nægtelse af at undersøge og anerkende de ovennævnte italienske kvalifikationer i strid med artikel 3 og artikel 12 i direktiv 92/51. Ifølge Kommissionen, og således som det fremgår af konkrete klager, havde de græske myndigheder pålagt klagerne, som krævede anerkendelse af det optikerdiplom, som de havde erhvervet i Italien, at de gennemgår en prøvetid. Kommissionen har gjort gældende, at denne praksis er i strid med artikel 4, stk. 1, litra b), i direktiv 92/51, hvorefter de græske myndigheder er forpligtede til at give udenlandske ansøgere ret til at vælge mellem en prøvetid og en egnethedsprøve.

(¹) EFT L 209 af 24.7.1992, s. 25.

Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-85/07)

(2007/C 95/38)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og D. Recchia, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Italienske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 5, stk. 1, og 15, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (¹)

- idet den for så vidt angår pilotvandområdedistriktet i Serchio, for en del af vandområdedistrikterne i de østlige Alper, og for de nordlige, centrale og sydlige dele af Appenninerne,
- ikke har fremlagt en sammenfattende rapport over de i henhold til artikel 5 krævede analyser, som fastsat i artikel 15, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF
- ikke har foretaget de analyser og vurderinger, der er foreskrevet i direktivets artikel 5, stk. 1,
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Direktiv 2000/60/EF er blevet gennemført i italiensk ret ved lovdekret nr. 152 af 3. april 2006. I dekretets artikel 64 defineres otte vandområdedistrikter: Vandområdedistriktet i de østlige Alper, det padanske vandområdedistrikt, vandområdedistriktet i de nordlige Appenniner, pilotvandområdedistriktet i Serchio, vandområdedistriktet i de centrale Appenniner, vandområdedistriktet i de sydlige Appenniner samt det sicilianske vandområdedistrikt.

Direktivet trådte i kraft den 22. december 2000. De analyser og de vurderinger, der er nævnt i direktivets artikel 5, stk. 1, vedrørende de otte vandområdedistrikter, skulle følgelig have været foretaget inden den 22. december 2004.

Desuden skulle den sammenfattende rapport over de i henhold til artikel 5 krævede analyser for hvert vandområdedistrikt som omhandlet i direktivets artikel 15, stk. 2, have været forelagt for Kommissionen senest den 22. marts 2005.

En gennemgang af de italienske myndigheders meddelelser afslører imidlertid, at der er tale om manglende eller mangelfulde oplysninger for så vidt angår fem af de otte vandområdedistrikter.

Den Italienske Republik har ikke fremlagt en sammenfattende rapport over de analyser og de vurderinger, der er foreskrevet i artikel 5, for så vidt angår pilotvandområdedistriktet Serchio og for så vidt angår en del af vandområdedistriktet i de østlige alper, de nordlige, centrale og sydlige Appenniner, og har følgelig ikke opfyldt sine forpligtelser efter artikel 15, stk. 2, i direktiv 2000/60/EF.

I mangel af dokumentation for det modsatte lægger Kommissionen til grund, at Den Italienske Republik ligeledes har tilsidesat sin forpligtelse til inden for den fastsatte frist at gennemføre de analyser og de vurderinger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, i direktiv 2000/60/EF ifølge de tekniske specifikationer, der er fastsat i direktivets bilag I og II, vedrørende de vandområdedistrikter, der er nævnt i det foregående afsnit.

(¹) EFT L 327, s. 1.

Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Spanien

(Sag C-88/07)

(2007/C 95/39)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán og A. Alcover San Pedro, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Spanien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF samt artikel 1 og 4 i beslutning nr. 3052/95/EF (¹)
 - ved fra markedet at fjerne en stor mængde produkter, der er udviklet på grundlag af plantearter og lovligt fremstillet og/eller markedsført i en anden medlemsstat, under henvisning til en administrativ praksis, hvorefter ethvert produkt, der indeholder plantearter, som ikke er nævnt i bilaget til ministeriel bekendtgørelse af 3. oktober 1973, fjernes fra markedet, fordi et sådant produkt anses for et lægemiddel, der markedsføres uden den obligatoriske godkendelse, og
 - ved ikke at have underrettet Kommissionen om denne foranstaltning.
- Kongeriget Spanien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen finder, at Kongeriget Spanien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 28 EF og 30 EF samt artikel 1 og 4 i beslutning nr. 3052/95/EF, idet det fra markedet har fjernet produkter, der er udviklet på grundlag af plantearter og lovligt fremstillet og/eller markedsført i en anden medlemsstat, under henvisning til en administrativ praksis, som kvalificerer alle produkter, som indeholder plantearter, der ikke er nævnt i bilaget til ministeriel bekendtgørelse af 3. oktober 1973, som lægemidler (der som sådan er undergivet et godkendelseskrav), og idet det ikke har underrettet Kommissionen om de foranstaltninger, det har vedtaget for at fjerne disse produkter fra markedet, inden for en frist på 45 dage regnet fra foranstaltningernes vedtagelse.

(¹) Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13.12.1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet (EFT L 321, p. 1).

Sag anlagt den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-89/07)

(2007/C 95/40)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved G. Rozet)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af artikel 39 EF, idet den i sin lovgivning har opretholdt et krav om fransk statsborgerskab for at udøve erhvervet som kaptajn eller officer (overstyrmand) på alle skibe, der fører fransk flag.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Da den franske lovgivning kræver fransk statsborgerskab for udøvelsen af erhvervet som kaptajn eller officer (overstyrmand) på alle skibe, der fører fransk flag, er den ikke forenelig med bestemmelserne i fællesskabsretten om arbejdskraftens frie bevægelighed, således som Domstolen har fortolket dem i domme af 30. september 2003, Colegio de Oficiales de la Marina Mercante Española (C-405/01) og Anker m.fl. (C-47/02). Dette krav om statsborgerskab kan kun stilles for så vidt angår stillinger som kaptajn eller overstyrmand, der faktisk indebærer regelmæssig udøvelse af offentlig myndighed.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-90/07)

(2007/C 95/41)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/12/EF af 11. februar 2004 om ændring af direktiv 94/62/EF om emballage og emballageaffald⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/12/EF udløb den 18. august 2005.

⁽¹⁾ EUT L 47, s. 26.

Sag anlagt den 16. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-92/07)

(2007/C 95/42)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved P.J. Kuijper og S. Boelart, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i medfør af associeringsaftalen⁽¹⁾, navnlig dens artikel 9, i medfør af tillægsprotokollen⁽²⁾, navnlig dens artikel 41, og i medfør af afgørelse nr. 1/80⁽³⁾, navnlig dens artikel 10, stk. 1, og 13, idet det har indført og opretholdt bestemmelser om gebyrer for tildeling af opholdstilladelse, der overstiger de gebyrer, der opkræves af statsborgere fra medlemsstaterne og fra Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz, og idet det anvender disse bestemmelser på tyrkiske statsborgere, der har ret til ophold i Nederlandene i medfør af associeringsaftalen, tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80.

— Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har gjort gældende, at de gebyrer, som Nederlandene siden 1994 har afkrævet tyrkiske statsborgere for tildeling af opholdstilladelse, er i strid med standstill-klausulerne og forbuddet mod forskelsbehandling, der er fastsat i associeringsaftalen, tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80.

I overensstemmelse med standstill-klausulerne i tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 må medlemsstaterne ikke indføre nye foranstaltninger, der har til formål eller til følge, at tyrkiske statsborgeres rettigheder i medfør af associeringsaftalen, tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 og den dermed tæt forbundne opholdsret, undergives strengere betingelser. Den anfægtede nederlandske gebyropkrævning er i strid med disse standstill-klausuler, fordi den blev indført, efter at disse klausuler trådte i kraft i Nederlandene, og fordi den hindrer udøvelsen af tyrkiske statsborgeres rettigheder i medfør af associeringsaftalen, tillægsprotokollen og afgørelse nr. 1/80 eller gør den mindre attraktiv.

Kommissionen har videre gjort gældende, at for så vidt som Nederlandene kræver gebyrer af tyrkiske statsborgere for opholdstilladelser, må disse gebyrer i overensstemmelse med forbuddet mod forskelsbehandling i associeringsaftalen og afgørelse nr. 1/80 ikke være højere end gebyrerne for tilsvarende dokumenter til EU-borgere eller statsborgere fra Norge, Island, Liechtenstein eller Schweiz.

(¹) Aftalen om oprettelse af en associering mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet, indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 64/732/EØF af 23.12.1963 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 541).

(²) Tillægsprotokollen, indgået, godkendt og bekræftet på Fællesskabets vegne ved Rådets forordning (EØF) nr. 2760/72 af 19.12.1972 (Samling af Aftaler indgået af De Europæiske Fællesskaber, bind 3, s. 581).

(³) Associeringsrådets afgørelse 1/80 af 19.9.1980 om udvikling af associeringen mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Tyrkiet.

Sag anlagt den 20. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Belgien

(Sag C-93/07)

(2007/C 95/43)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Konstantinidis og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Belgien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Belgien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse (¹), idet den ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom
- Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2003/35/EF udløb den 25. juni 2005.

(¹) EUT L 156, s. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Spanien) den 20. februar 2007 — Doña Rosa Méndez López mod Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)

(Sag C-97/07)

(2007/C 95/44)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Doña Rosa Méndez López

Sagsøgt: Instituto Nacional de Empleo (INEM), Instituto Nacional de la Seguridad (INSS)

Præjudicielle spørgsmål

Skal udtrykket »modtager ydelser efter denne stats lovgivning, som om de senest havde været beskæftiget dér« i artikel 71 i Rådets forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet ⁽¹⁾, fortolkes således, at det for at opfylde det krav, der er fastsat for opnåelse af ret til ydelser i artikel 215, stk. 1, i den almindelige lov om social sikring, om, at den pågældende »ikke længere har ret til dagpenge«, er tilstrækkeligt, at arbejdstageren har haft — en nu udtømt — ret til dagpenge i Tyskland, også selv om den pågældende aldrig har betalt bidrag i Spanien?

⁽¹⁾ EFT L 149 af 5.7.1971, s. 2.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Højesteret (Danmark) den 21. februar 2007, Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S mod Skatteministeriet

(Sag C-98/07)

(2007/C 95/45)

Processprog: dansk

Den forelæggende ret

Højesteret

Parter

Sagsøgere: Nordania Finans A/S og BG Factoring A/S

Sagsøgt: Skatteministeriet

Præjudicielle spørgsmål

Skal udtrykket »investeringsgoder benyttet af den afgiftspligtige person i hans virksomhed« i artikel 19, stk. 2, i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (77/388/EØF) ⁽¹⁾ fortolkes således, at det omfatter goder, som en leasingvirksomhed indkøber med henblik på dels udlejning og dels videresalg ved leasingkontraktens ophør?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

Appel iværksat den 21. februar 2007 af Coop de France Bétail et Viande, tidligere Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV), til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten i Første Instans i forenede sager T-217/03 og T-245/03, FNCBV m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-101/07 P)

(2007/C 95/46)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Coop de France Bétail et Viande, tidligere Fédération Nationale de la Coopération Bétail et Viande (FNCBV) (ved avocat M. Ponsard)

De andre parter i appelsagen: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL), Jeunes agriculteurs (JA), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og Den Franske Republik

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Dommen afsagt den 13. december 2006 af Retten i Første Instans i sag T-217/03 ophæves.
- Det fastslås, at der ikke er grundlag for at pålægge appellanten en bøde.
- Subsidiært nedsættes den ved denne dom pålagte bøde.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale omkostningerne i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler og hovedsagen for Retten samt sagen for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har til støtte for sin appel påberåbt sig seks anbringender. Appellanten har ved sine første fem anbringender, der sigter til ophævelse af den indankede dom, for det første gjort gældende, at Retten har begået en fejl ved ikke at finde, at Kommissionen tilsidesatte retten til kontradiktion, for så vidt Kommissionen i sin klagepunktsmeddelelse ikke angav den metode, der var lagt til grund for bødeberegningen. Appellanten har for det andet gjort gældende, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne vedrørende den hemmelige forlængelse af aftalen af 24. oktober 2001. For det tredje har appellanten gjort gældende, at Retten har begået en retlig fejl ved under henvisning til en generel aftale mellem slagtere og kvægavlere at formode, at appellanten havde tilsluttet sig forlængelsen af aftalen, uden at Retten præcist har godtgjort, at

appellanten havde samtykket i forlængelsen af denne aftale. For det fjerde har appellanten gjort gældende, at Retten, såfremt det forudsættes godtgjort, at appellanten havde samtykket i aftalen, har begået en fejl ved at betegne aftalen som konkurrencebe-grænsende, uden at den har undersøgt den generelle retlige og økonomiske sammenhæng, som aftalen og dens eventuelle virkninger er en del af. For det femte har appellanten gjort gældende, at Retten har tilsidesat sin begrundelsespligt, samt at der, for så vidt angår hensyntagen til appellants deltageres omsætning — og ikke kun appellants omsætning — for at efterprøve, om der forelå en overskridelse af loftet på 10 % af omsætningen i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17, findes en modsigelse i den indankede doms begrundelse.

Endelig har appellanten ved sit sjette anbringende, som subsidiært sigter til, at den pålagte bøde nedsættes, gjort gældende, at der, såfremt Domstolen skulle forkaste ovennævnte anbringender, under alle omstændigheder er grundlag for at nedsætte den pålagte bøde, idet denne ikke svarer til 10 %, men til 20 % af appellants omsætning, hvilket er i strid med bestemmelserne i artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgien) den 22. februar 2007 — NV. Lammers & Van Cleeff mod Belgische Staat

(Sag C-105/07)

(2007/C 95/47)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Parter i hovedsagen

Sagsøger: NV. Lammers & Van Cleeff

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 12 EF, 43 EF, 46 EF, 48 EF, 56 EF og 58 EF til hinder for den belgiske nationale lovbestemte ordning, som var fastsat i den daværende artikel 18, stk. 1, nr. 3, og artikel 18, stk. 2, nr. 3, i den belgiske indkomstskattelov af 1992, hvorefter renter ikke blev omdefinert til udbytte og således ikke var skattepligtige, såfremt disse renter blev tildelt et bestyrelsesmedlem, som var et belgisk selskab, mens disse renter under samme omstændigheder blev omdefinert til udbytte og således var skattepligtige, såfremt de blev tildelt et bestyrelsesmedlem, som var et udenlandsk selskab?

Sag anlagt den 22. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-106/07)

(2007/C 95/48)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved A. Bordes og K. Simonsson, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 1, og artikel 16, stk. 1, i direktiv 2000/59/EF⁽¹⁾, idet den for flere franske havne endnu ikke har fastsat planer for affaldsmottagelse og -håndtering, som foreskrevet ved direktivets artikel 5, og under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen om deres eksistens og gennemførelse.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2000/59/EF udløb den 27. december 2002.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/59/EF af 27.11.2000 om modtagefaciliteter i havne til driftsaffald og lastrester fra skibe (EFT L 332, s. 81).

Appel iværksat den 13. februar 2007 af Friedrich Weber til prøvelse af kendelse afsagt den 11. december 2006 af Retten i Første Instans i sag T-290/05, Friedrich Weber mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-107/07 P)

(2007/C 95/49)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Friedrich Weber (ved Rechtsanwalt W. Declair)

De anden part i appsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 11. december 2006 i sag T-290/05 ⁽¹⁾ ophæves
- Kommissionens beslutning af 27. maj 2005 annulleres.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanten har anført følgende appelanbringender til anfægtelse af Rettens nævnte kendelse:

Retten i Første Instans har afvist sagen med urette, for så vidt som den antog, at appelindstævnte med dette søgsmål skulle forpligtes af Retten til at sikre adgang til bestemte dokumenter. Ifølge EF-Domstolens faste praksis har Retten ikke kompetence til at give et sådant pålæg. Tillige anføres det i den appellerede kendelse, at appellansens berigtigede påstand ikke kunne fortolkes således, at denne påstand implicit gik ud på annullation af appelindstævntes anfægtede afgørelse. Appellanten bestrider dette. Appellanten har med sin berigtigede påstand ikke kun implicit, men udtrykkeligt påstået indstævntes anfægtede afgørelse annulleret. Appellansens ændrede påstand må antages til realitetsbehandling, da den går ud på annullation af Kommissionens afgørelse. Afvisningen af søgsmålet er derfor i sin helhed retsstridig.

Retten udtaler i den appellerede kendelse, at stævningen indeholder »anklager mod de tyske offentligtretlige radio- og Tv-stationer og andre statslige organer«. Denne betegnelse af appellansens redegørelse er en uacceptabel miskreditering af appellansens sagsfremstilling. Den nedsættende karakterisering af anbringenderne i stævningen som »anklager« viser, at Retten ikke har undersøgt, hvor relevante bebrejdelsernes overordentlige vægt og den dermed forbundne tilsidesættelse af fællesskabsretten er som begrundelse for appellansens påstand. Dermed har Retten tilsidesat retten til kontradiktion. Denne form for vurdering af appellansens tilbageholdende fremstilling giver endog grundlag for mistanke om manglende upartiskhed og tvivl om en retfærdig rettergang.

Den appellerede kendelse er i strid med principperne i traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I kendelsen ses der bort fra Fællesskabets erklærede vilje til at udvikle og styrke demokratiet og retsstatsprincippet samt respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder. Rettens kendelse ser også bort fra betydningen af princippet om offentlighed på baggrund af Fællesskabets bekendelse til og erklærede vilje til demokrati. Retten har undladt af efterprøve, om indstævntes afgørelse er forenelig med Fællesskabets mål. Dermed er den appellerede kendelse i strid med gældende fællesskabsret.

Det er ikke korrekt, at den del af det fremsatte krav, der drejer sig om adgang til det omtvistede kommissionsdokument, er fuldstændig opfyldt. Sagsøgte har ganske vist over for Retten bekræftet, at den i et tidsskrift offentliggjorte skrivelse fra Kommissionen er autentisk, men appellanten har udtrykkeligt erklæret, at sagen ikke er blevet afgjort med denne erklæring fra

indstævnte. Appellanten har som begrundelse navnlig anført, at det pågældende tidsskrift ikke er et organ til offentliggørelse af officielle bekendtgørelser fra indstævnte.

Af alle disse grunde må Retten i Første Instans' appellerede kendelse ophæves.

⁽¹⁾ EUT C 331, s. 42.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Prud'homie de pêche de Martigues (Frankrig) den 20. februar 2007 — Jonathan Pilato mod Jean-Claude Bourgault

(Sag C-109/07)

(2007/C 95/50)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Prud'homie de pêche de Martigues (Frankrig)

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Jonathan Pilato

Sagsøgt: Jean-Claude Bourgault

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 11a i forordning (EF) nr. 894/97 af 29. april 1997 ⁽¹⁾, som ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98 af 8. juni 1998 ⁽²⁾, fortolkes således, at bestemmelsens forbud omfatter drivgarn, som ikke eller næsten ikke driver som følge af, at de er fastgjort til et drivanker?
- 2) Er artikel 11a, stk. 1 og 2, i Rådets forordning (EF) nr. 894/97, som ændret ved forordning (EF) nr. 1239/98, gyldig for så vidt som:
 - a) Bestemmelsen synes at forfølge et mål, som udelukkende er af miljømæssig karakter, selv om dens retsgrundlag er den nuværende artikel 37, tidligere artikel 43, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, undertegnet i Rom den 25. marts 1957.
 - b) Bestemmelsen ikke indeholder en definition af drivgarn og således ikke klart fastlægger bestemmelsens anvendelsesområde.
 - c) Bestemmelsen ikke er klart begrundet.

- d) Bestemmelsen hverken tager hensyn til de tilgængelige videnskabelige og tekniske data, de miljømæssige forhold i de forskellige områder i Fællesskabet eller de fordele og omkostninger, som følger af det deri indeholdte forbud.
- f) Bestemmelsen ikke er forholdsmæssig i forhold til det forfulgte formål.
- g) Bestemmelsen er diskriminerende, idet den behandler geografiske, økonomiske og sociale situationer, som er meget forskellige, på samme måde.
- h) Bestemmelsen ikke indeholder undtagelser vedrørende de fiskere, som udøver fiskeri i mindre omfang, f.eks. ved hjælp af redskabet »thonaille«, som ud over at være en traditionel form for fiskeri i Middelhavet, der er essentiel for den befolkning, som udøver den, desuden er særdeles selektiv.

(¹) Rådets Forordning (EF) nr. 894/97 af 29.4.1997 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 132, s. 1).

(²) Rådets forordning (EF) nr. 1239/98 af 8.6.1998 om ændring af forordning (EF) nr. 894/97 om fastlæggelse af tekniske foranstaltninger til bevarelse af fiskeressourcerne (EFT L 171, s. 1).

Appel iværksat den 27. februar 2007 af Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) og Jeunes agriculteurs (JA) til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten i Første Instans (Første Afdeling) i de forenede sager T-217/03 og T-245/03, FNCBV m.fl. mod Kommissionen

(Sag C-110/07 P)

(2007/C 95/51)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Fédération nationale des syndicats d'exploitants agricoles (FNSEA), Fédération nationale bovine (FNB), Fédération nationale des producteurs de lait (FNPL) og Jeunes agriculteurs (JA) (ved advokats V. Ledoux og B. Néouze)

De andre parter i appelsagen: Fédération nationale de la coopération bétail et viande (FNCBV), Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Den Franske Republik

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Rettens dom af 13. december 2006 ophæves.
- Det fastslås, at der ikke foreligger grundlag for at pålægge appellanterne bøder.

- Subsidiært nedsættes de nævnte bøder.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale omkostningerne forbundet med proceduren om foreløbige forholdsregler og hovedsagen for Retten samt proceduren for Domstolen.

Anbringender og væsentligste argumenter

Appellanterne gør fire anbringender gældende til støtte for appellen. Appellanterne gør for det første gældende, at Retten foretog en urigtig gengivelse af de til påkendelse fremlagte beviser, for så vidt som den undlod at tage to væsentlige beviser, der godtgjorde, at aftalen af 24. oktober 2001 ikke havde virkning efter den 30. november 2001, i betragtning. Appellanterne gør for det andet gældende, at Retten foretog en urigtig anvendelse af fællesskabsretten og Domstolens faste retspraksis, idet den fastslog, at Kommissionen ikke havde tilsidesat retten til kontradiktion, idet den i klagepunktsmeddelelsen havde undladt at anføre, at den ved beregningen af bødernes størrelse agtede at tage den samlede omsætning hidrørende fra appellanternes medlemmer i betragtning. Med det tredje anbringende gør appellanterne gældende, at Retten har tilsidesat artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17/62, for så vidt som den for at nå den konklusion, at de bøder, der er blevet pålagt appellanterne, ikke overstiger loftet i denne artikel på 10 % af omsætningen, tog den samlede omsætning hidrørende fra appellanternes medlemmer i betragtning, selv om de i denne henseende i retspraksis opstillede præcise og objektive betingelser ikke var opfyldt. Endelig gør appellanterne med deres fjerde anbringende gældende, at der er sket tilsidesættelse af princippet »non bis in idem« samt proportionalitetsprincippet, for så vidt som Retten burde have pålagt appellanterne en bøde hver for sig under iagttagelse af den samlede omsætning hidrørende fra hver af appellanternes medlemmer. Ifølge appellanterne ville kun en af dem kunne have været pålagt en sanktion i denne sag, hvis appellanternes medlemmers samlede økonomiske styrke blev taget i betragtning.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Spanien) den 28. februar 2007 — José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez mod Principado de Asturias

(Sag C-111/07)

(2007/C 95/52)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Tribunal Superior de Justicia de Asturias

Parter i hovedsagen

Sagsøger: José Manuel Blanco Pérez og María del Pilar Chao Gómez

Sagsøgt: Principado de Asturias

Præjudicielle spørgsmål

Kan artikel 2, 3, 4 og 5 samt kapitel II, første afsnit, i dekret nr. 72/2001 af 19. juli 2001 om apoteker og apotekerydelser, der er udstedt med hjemmel i artikel 103 i den almene lov nr. 14/1986 om sundhedsvæsenet og artikel 88 i lov nr. 25/1990 af 20. december 1990 om lægemidler, anses for at være i strid med artikel 43 EF?

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-114/07)

(2007/C 95/53)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og M. Šimerdová)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/24/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår traditionelle plantelægemidler⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. oktober 2005.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 85.

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-115/07)

(2007/C 95/54)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og M. Šimerdová)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. oktober 2005.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 34.

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-116/07)

(2007/C 95/55)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og M. Šimerdová)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/28/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/82/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 30. oktober 2005.

⁽¹⁾ EFT L 136, s. 58.

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Tjekkiske Republik

(Sag C-117/07)

(2007/C 95/56)

Processprog: tjekkisk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og M. Šimerdová)

Sagsøgt: Den Tjekkiske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Tjekkiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 31, stk. 1, i Kommissionens direktiv 2005/28/EF af 8. april 2005 om principper og detaljerede retningslinjer for god klinisk praksis i forbindelse med testpræparater til human brug og om krav i forbindelse med tilladelse til fremstilling eller import af sådanne præparater ⁽¹⁾, idet den ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme dette direktiv, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Den Tjekkiske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 29. januar 2006.

⁽¹⁾ EFT L 91, s. 13.

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Finland

(Sag C-118/07)

(2007/C 95/57)

Processprog: finsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved H. Huttunen, H. Støvlbæk og B. Martenczuk)

Sagsøgt: Republikken Finland

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Finland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 307 EF, idet den ikke har bragt egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de uoverensstemmelser med fællesskabsretten, som følger af de bestemmelser om betalingsoverførsler, der er indeholdt i de bilaterale investeringsaftaler, som Republikken Finland har indgået med Den Russiske Føderation (tidligere Sovjetunionen), Hviderusland, Kina, Malaysia, Sri Lanka og Usbekistan.
- Republikken Finland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag vedrører bilaterale investeringsaftaler, som Republikken Finland har indgået med Den Russiske Føderation, Hviderusland, Kina, Malaysia, Sri Lanka og Usbekistan, inden den tiltrådte Den Europæiske Union. De omhandlede aftaler indeholdt bestemmelser om kapitalbevægelser og betalingsoverførsler i forbindelse med investeringer. Kommissionen er af den opfattelse, at bestemmelserne i disse aftaler er i strid med fællesskabsretten, fordi de nævnte bestemmelser forhindrede Finland i at efterkomme foranstaltninger, som De Europæiske Fællesskabers organer vedtog i henhold til artikel 57, stk. 2, EF, artikel 59 EF og artikel 60, stk. 1, EF. Da de omhandlede aftaler er blevet indgået inden Finlands tiltrædelse af Den Europæiske Union, er Finland forpligtet til at bringe alle egnede midler i anvendelse med henblik på at fjerne de i disse aftaler indholdte uoverensstemmelser med fællesskabsretten, jf. artikel 307, stk. 2, EF.

Sag anlagt den 27. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-120/07)

(2007/C 95/58)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/24/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler for så vidt angår traditionelle plantelægemidler⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser til gennemførelse af direktivet eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.
- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 30. oktober 2005.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 85.

Sag anlagt den 28. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-121/07)

(2007/C 95/59)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og C. Zadra, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 228, stk. 1, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, idet den ikke har truffet alle foranstaltninger til opfyldelse af dom afsagt den 15. juli 2004 af De Europæiske Fællesskabers Domstol i sag C-419/03⁽¹⁾ om manglende gennemførelse i national ret af de bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF af 12. marts 2001 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer og om ophævelse af Rådets direktiv 90/220/EØF⁽²⁾, som afviger fra eller går videre end bestemmelserne i Rådets direktiv 90/220/EØF af 23. april 1990 om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer⁽³⁾.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber en tvangsbøde, der indbetales på kontoen for »De Europæiske Fællesskabers egne indtægter« og udgør 366 744 EUR pr. dag, hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-419/03 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dommen i denne sag, og indtil dommen i sag C-419/03 er fuldstændigt opfyldt.
- Den Franske Republik tilpligtes at betale Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber et fast beløb på 43 600 EUR pr. dag — som indbetales på kontoen for »De Europæiske Fællesskabers egne indtægter« — hvormed opfyldelsen af dommen i sag C-419/03 forsinkes, regnet fra afsigelsen af dommen i sag C-419/03 og indtil:
 - dommen i sag C-419/03 er fuldstændigt opfyldt (såfremt dette er tilfældet, før der afsiges dom i denne sag)
 - dommen afsiges i denne sag (såfremt dommen i sag C-419/03 ikke er blevet fuldstændigt opfyldt på dette tidspunkt).
- Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Der er forløbet mere end fire år siden fristen for gennemførelse af direktiv 2001/18 udløb og mere end 28 måneder fra Domstolens dom af 15. juli 2004 i sag C-419/03, hvorved det blev fastslået, at Den Franske Republik havde tilsidesat denne opfyldelsesforpligtelse. Den Franske Republik har endnu ikke vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde den nævnte dom. Kommissionen nedlægger derfor påstand om, at denne medlemsstat tilpligtes at betale en bøde samt en tvangsbøde, der skal afspejle alvoren af denne overtrædelse og indvirkningen heraf på de af fællesskabslovgiver forfulgte formål.

⁽¹⁾ Dommen er ikke trykt i Samling af Afgørelser.

⁽²⁾ EFT L 106, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 117, s. 15.

Appel iværksat den 28. februar 2007 af Eurostrategies SPRL til prøvelse af kendelse afsagt den 1. december 2006 af Retten i Første Instans (Fjerde Afdeling) i sag T-203/06, Eurostrategies sprl mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag C-122/07 P)

(2007/C 95/60)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Eurostrategies SPRL (ved solicitors R.A. Lang og S. Crosby)

Den anden part i appelsagen: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Kendelsen afsagt af Retten i Første Instans den 1. december 2006 i sag T-203/06 ophæves for så vidt angår grundene.
- Kommissionen tilpligtes at betale appellansens omkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

1. Retten i Første Instans (herefter »Retten«) har tilsidesat princippet om parternes ligestilling i henhold til artikel 6, stk. 1, i den europæiske menneskerettighedskonvention og EU-traktaten, idet den afviste at høre appellants udlægning for så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt appellanten havde modtaget forhåndsunderretning eller ej, hvilket, såfremt det var blevet modtaget, ville have forlænget Kommissionens frist med femten dage, hvorfor der ikke ville have været behov for anlæggelse af et søgsmål.

Retten undlod endvidere at høre appellants udlægning for så vidt angår en anden skrivelse, der af Kommissionen hævdedes sendt pr. e-mail, men som faktisk blev sendt pr. telefaks.

2. Retten har tilsidesat Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 ⁽¹⁾ af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter, idet den lagde til grund, at Kommissionen var berettiget til en femten dages forlængelse af fristen i henhold til forordningens artikel 8, stk. 2, selv om det ikke var godtgjort, at de for en sådan forlængelse nødvendige betingelser var opfyldt. En af de nødvendige betingelser er, at »den, der har fremsat begæringen er blevet underrettet«. Det eneste Kommissionen førte bevis for var imidlertid, at en e-mail var blevet sendt og ikke, at den var blevet modtaget. Appellanten gør gældende, at en e-mail ikke har retsvirkning, før den er blevet set af modtageren. Underretning fandt således ikke sted og kravene i artikel 8, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001 var ikke opfyldt.

3. Retten har tilsidesat en obligatorisk processuel bestemmelse, idet den undlod at foretage en afvejning ved kendelsens afsigelse. Appellanten henviser til artikel 47, stk. 1, og artikel 67, stk. 3, i procesreglement for De Europæiske Fællesskabers

Ret i Første Instans fastsat den 2. maj 1991 som eksempler på behovet for at foretage afvejn timer.

4. Retten foretog et åbenbart fejlskøn, idet den foretog en urigtig gengivelse af den åbenbare betydning af de foreliggende beviser, der på ingen måde godtgør, at Kommissionen har foretaget underretning af appellanten for så vidt angår dens anmodning om en forlængelse på femten dage.
5. Subsidiært i forhold til det fjerde anbringende gøres det gældende, at Retten har tilsidesat fællesskabsretten, idet den lagde til grund, at en e-mail har retsvirkning fra den er sendt og ikke først, når den er modtaget.

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 43.

Sag anlagt den 28. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Nederlandene

(Sag C-123/07)

(2007/C 95/61)

Processprog: nederlandsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Stromsky og H. van Vliet, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Kongeriget Nederlandene

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Kongeriget Nederlandene har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/27/EF af 31. marts 2004 om ændring af direktiv 2001/83/EF om oprettelse af en fællesskabskodeks for humanmedicinske lægemidler ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

- Kongeriget Nederlandene tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktiv 2004/27/EF udløb den 30. oktober 2005.

⁽¹⁾ EUT L 136, s. 34.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden den 2. marts 2007 — J.C.M. Beheer BV mod Staatssecretaris van Financiën

(Sag C-124/07)

(2007/C 95/62)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: J.C.M. Beheer BV

Sagsøgt: Staatssecretaris van Financiën

Præjudicielle spørgsmål

Omfatter bestemmelsen i sjette direktivs artikel 13, punkt B, litra a) ⁽¹⁾, en (juridisk) persons virksomhed, der er specifik og væsentlig for en forsikringsmægler og forsikringsformidler, hvorved personen optræder i en anden forsikringsmæglers eller forsikringsformidlers navn som mægler ved indgåelse af forsikringsaftaler?

⁽¹⁾ Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17.5.1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Rejonowy w Jaworznie (Republikken Polen) den 7. marts 2007 — Piotr Kawala mod Gmina Miasta Jaworzna

(Sag C-134/07)

(2007/C 95/63)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Rejonowy w Jaworznie

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Piotr Kawala

Sagsøgt: Gmina Miasta Jaworzna

Præjudicielle spørgsmål

Er artikel 90 EF til hinder for anvendelsen af § 1 i ministeriet for infrastrukturens forordning af 28. juli 2003 vedrørende størrelsen af gebyret for køretøjsattest, i det omfang registreringen af et køretøj indført fra en anden medlemsstat afhænger af betalingen af 500 PLZ i gebyr for udstedelse af denne køretøjsattest?

Sag anlagt den 13. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-145/07)

(2007/C 95/64)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og R. Vidal Puig)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/42/EF af 13. juni 2003 om indberetning af hændelser inden for civil luftfart ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsømsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 4. juli 2005.

⁽¹⁾ EUT L 137, s. 23.

Sag anlagt den 13. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Kongeriget Sverige

(Sag C-146/07)

(2007/C 95/65)

Processprog: svensk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved K. Simonsson og W. Wils)

Sagsøgt: Kongeriget Sverige

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Kongeriget Sverige har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/84/EF af 27. september 2001 om følgeret for ophavsmanden til et originalkunstværk ⁽¹⁾, idet det ikke har vedtaget de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme direktivet, eller under alle omstændigheder ikke har underrettet Kommissionen herom.

— Kongeriget Sverige tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet udløb den 31. december 2005.

⁽¹⁾ EFT L 272, s. 32.

Sag anlagt den 13. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Franske Republik

(Sag C-147/07)

(2007/C 95/66)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved S. Pardo Quintillán, J. Hottiaux og J.-B. Laignelot, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Franske Republik

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Den Franske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til bestemmelserne i Rådets direktiv 98/83/EF af 3. november 1998 om kvaliteten af drikkevand ⁽¹⁾, idet den ikke har truffet alle nødvendige foranstaltninger for at efterkomme artikel 4 i nævnte direktiv.

— Den Franske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kvaliteten af drikkevand i Frankrig er ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i direktiv 98/83, for så vidt som de deri fastsatte grænseværdier for nitrater og pesticider konsekvent overskrides i departementerne Deux-Sèvres, Charente-Maritime og Vendée.

⁽¹⁾ EFT L 330, s. 32.

Sag anlagt den 14. marts 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Republikken Ungarn

(Sag C-148/07)

(2007/C 95/67)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Bottka og K. Mojzesowicz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Ungarn

Sagsøgerens påstande

— Det fastslås, at Republikken Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 3, i Kommissionens direktiv 2002/77/EF af 16. september 2002 om konkurrence på markederne for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester ⁽¹⁾, idet den ikke har ophævet de restriktioner for udbud af kabelfjernsynstjenester, der følger af artikel 115, stk. 4, i lov I af 1996 om radio og fjernsyn.

— Republikken Ungarn tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Fristen for gennemførelse af direktivet i national ret udløb den 30. april 2004.

Det er Kommissionens opfattelse, at Republikken Ungarn har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 2, stk. 3, i direktiv 2002/77/EF ved i loven om radio og fjernsyn at begrænse udbydere af kabeltjenesters ret til at udsende programmer, hvorved deres geografiske dækningsområde kun omfattede en tredjedel af befolkningen.

(¹) EFT L 249, s. 21.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 1. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-71/06) (¹)

(2007/C 95/68)

Processprog: italiensk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 74 af 25.3.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 15. februar 2007 — Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-124/06) (¹)

(2007/C 95/69)

Processprog: græsk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 96 af 22.4.2006.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. februar 2007 — Ochranný svaz autorský pro práva k dílům hudebním (OSA) mod Miloslav Lev (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Krajský soud v Praze — Den Tjekkiske Republik)

(Sag C-282/06) (¹)

(2007/C 95/70)

Processprog: tjekkisk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

(¹) EUT C 212 af 2.9.2006.

RET TEN I FØRSTE INSTANS

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2007
— SIGLA mod KHIM — Elleni Holding (VIPS)

(Sag T-215/03) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om VIPS som EF-ordmærke — det ældre nationale ordmærke VIPS — artikel 8, stk. 5, i forordning (EF) nr. 40/94 — artikel 74 i forordning (EF) nr. 40/94 — dispositionsmaksimen — ret til kontradiktion«)

(2007/C 95/71)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: SIGLA SA (Madrid, Spanien) (ved avocat E. Armijo Chávarri)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved I. de Medrano Caballero og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Elleni Holding BV (Alphen aan de Rijn, Nederlandene)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 1. april 2003 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1127/2000-3) vedrørende en indsigelsessag mellem SIGLA SA og Elleni Holding BV

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 1. april 2003 af Tredje Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1127/2000-3) annulleres.
- 2) Harmoniseringskontoret betaler sagsøgerens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 23.8.2003.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2007
— Katalagianakis mod Kommissionen

(Sag T-402/03) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplacering i lønklasse og løntrin — anvendelse af Domstolens praksis — artikel 5, artikel 31, stk. 2, artikel 32, andet afsnit og artikel 45 og 62 i tjenestemandsvedtægten)

(2007/C 95/72)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgios Katalagianakis (Overijse, Belgien) (ved avocats, S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og É. Marchal)

Sagsøg: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Krämer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af Kommissionens afgørelse, for så vidt som sagsøgerens indplacering ved ansættelsen herved ændres og fastsættes til lønklasse A6, første løntrin, og for så vidt som hans efterfølgende indplacering i lønklasse A5, tredje løntrin, ændres og fastsættes til den 1. april 2000, og de økonomiske følger heraf gives virkning fra den 5. oktober 1995.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse af 14. april 2003 annulleres, for så vidt som datoen for de økonomiske følger heraf fastsættes til den 5. oktober 1995.
- 2) Kommissionen foretager en sammenligning af sagsøgerens fortjenester med fortjenesterne for de tjenestemænd, der er blevet forfremmet til lønklasse A5 i hvert forfremmelsesår siden 1. maj 1993.
- 3) Efter denne gennemgang og for så vidt som Kommissionen ikke er i stand til at tilbyde sagsøgeren en forfremmelse til den lønklasse, der er berettiget, opfordres parterne til at søge at opnå en aftale om en passende kompensation.

- 4) Parterne informerer Retten inden for en frist af 3 måneder at regne fra denne doms afsigelse om indholdet af den aftale, de måtte være nået frem til, eller i mangel heraf, om deres påstande opgjort i tal vedrørende erstatningsbeløbet.
- 5) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 6) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 35 af 7.2.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 15. marts 2007 — Dascalu mod Kommissionen

(Sag T-430/03) (¹)

(Tjenestemænd — udnævnelse — ændring af indplacering i lønklasse og løntrin — anvendelse af Domstolens praksis — artikel 5, artikel 31, stk. 2, artikel 32, andet afsnit og artikel 45 og 62 i tjenestemandsvedtægten)

(2007/C 95/73)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Iosif Dascalu (Kraainem, Belgien) (ved avocat, N. Lhoëst)

Sagsøgt: Kommissionen mod De Europæiske Fællesskaber (først ved C. Berardis-Kayser, L. Lozano Palacios og H. Krämer, som befuldmægtigede, og dernæst af H. Krämer, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af Kommissionens afgørelser af henholdsvis 23. december 2002 og 14. april 2003, hvorved sagsøgerens indplacering i lønklasse blev ændret, for så vidt som hans indplacering i løntrin på datoen for hans udnævnelse deri fastsættes til lønklasse A6, første løntrin, og de økonomiske følger heraf, herved gives virkning fra den 5. oktober 1995, og hans karriere ikke genoprettes, og, om fornødent, en påstand om annullation af de afgørelser, hvorved sagsøgerens klager afslås, dels en påstand om erstatning for den skade, sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af disse afgørelser.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse af 14. april 2003 annulleres, for så vidt som datoen for de økonomiske følger heraf fastsættes til den 5. oktober 1995.

- 2) Kommissionen foretager en sammenligning af sagsøgerens fortjenester med fortjenesterne for de tjenestemænd, der er blevet forfremmet til lønklasse A5 fra den 16. april 1993 og derefter til A4 fra den 16. januar 1998.
- 3) Efter denne gennemgang og for så vidt som Kommissionen ikke er i stand til at tilbyde sagsøgeren en forfremmelse til den lønklasse, der er berettiget, opfordres parterne til at søge at opnå en aftale om en passende compensation under hensyntagen til sagsøgerens erstatningspåstand.
- 4) Parterne informerer Retten inden for en frist af 3 måneder at regne fra denne doms afsigelse om indholdet af den aftale, de måtte være nået frem til, eller i mangel heraf, om deres påstande opgjort i tal vedrørende erstatningsbeløbet.
- 5) I øvrigt frifindes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.
- 6) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

(¹) EUT C 47 af 21.2.2004.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 14. marts 2007 — Aluminium Silicon Mill Products mod Rådet

(Sag T-107/04) (¹)

(Annullationssøgsmål — dumping — indførsler af silicium med oprindelse i Rusland — skade — årsagsforbindelse)

(2007/C 95/74)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Aluminium Silicon Mill Products GmbH (Zug, Schweiz) (ved advokats A. Willems og L. Ruessmann)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved M. Bishop, som befuldmægtiget, bistået af avocat G. Berrisch)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved T. Scharf og K. Talabér Ricz, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Anmodning om annullation af Rådets forordning (EF) nr. 2229/2003 af 22. december 2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af silicium med oprindelse i Rusland (EUT L 339, s. 3).

Konklusion

- 1) Artikel 1 i Rådets forordning (EF) nr. 2229/2003 af 22. december 2003 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af silicium med oprindelse i Rusland annulleres, for så vidt som den pålægger sagsøgeren en antidumpingtold.
- 2) Rådet for Den Europæiske Union bærer sine egne omkostninger og betaler sagsøgerens omkostninger.
- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 7. marts 2007 —
Sequeira Wandschneider mod Kommissionen**

(Sag T-110/04) (¹)

(Tjenestemænd — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesåret 2001/2002 — annullationssøgsmål — begrundelse — bedømmelse af fortjenester — beviser — erstatningssøgsmål)

(2007/C 95/75)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paulo Sequeira Wandschneider (Bruxelles, Belgien) (ved: først advokats G. Vandersanden og A. Finchelstein, dernæst advokats G. Vandersanden og C. Ronzi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved: G. Berscheid og H. Tserépa-Lacombe, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels en påstand om annullation af afgørelsen af 23. april 2003 om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002, dels en påstand om erstatning.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 23. april 2003 om udfærdigelse af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden fra den 1. juli 2001 til den 31. december 2002 annulleres.
- 2) Kommissionen frifindes for erstatningspåstanden.

- 3) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 106 af 30.4.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2007 —
France Télécom mod Kommissionen**

(Sag T-339/04) (¹)

(»Konkurrence — beslutning om iværksættelse af kontrol — loyalt samarbejde med de nationale domstole — loyalt samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder — artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1/2003 — Kommissionens meddelelse om samarbejdet inden for netværket af konkurrencemyndigheder — begrundelse — proportionalitet«)

(2007/C 95/76)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: France Télécom SA, tidligere Wanadoo SA (Paris, Frankrig) (ved advokats H. Calvet og M.-C. Rameau)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved É. Gippini Fournier og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annullation af Kommissionens beslutning K(2004)1929 af 18. maj 2004 i sag COMP/C-1/38.916, hvorved France Télécom SA, samt alle de virksomheder, som denne kontrollerer direkte eller indirekte, herunder Wanadoo SA og alle de virksomheder, som Wanadoo SA kontrollerer direkte eller indirekte, pålægges pligt til at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) France Télécom SA betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 262 af 23.10.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 8. marts 2007 —
France Télécom mod Kommissionen**

(Sag T-340/04) ⁽¹⁾

(»Konkurrence — beslutning om iværksættelse af kontrol — loyalt samarbejde med de nationale domstole — loyalt samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder — artikel 20, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1/2003 — begrundelse — proportionalitet — nyt anbringende — afvisning«)

(2007/C 95/77)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: France Télécom SA (Paris, Frankrig) (ved advocats C. Clarenc og J. Ruiz Calzado)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved È. Gippini Fournier og O. Beynet, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulatio af Kommissionens beslutning K(2004)1929 af 18. maj 2004 i sag COMP/C-1/38.916, hvorved France Télécom SA, samt alle de virksomheder, som denne kontrollerer direkte eller indirekte, herunder Wanadoo SA og alle de virksomheder, som Wanadoo SA kontrollerer direkte eller indirekte, pålægges pligt til at underkaste sig en kontrolundersøgelse i henhold til artikel 20, stk. 4, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i artikel 81 [EF] og 82 [EF] (EFT 2003 L 1, s. 1).

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) France Télécom SA betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 6. marts 2007 —
Golf USA mod KHIM (GOLF USA)**

(Sag T-230/05) ⁽¹⁾

(»EF-varemærker — ansøgning om EF-ordmærket GOLF USA — absolutte registreringshindringer — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg«)

(2007/C 95/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Golf USA, Inc. (Oklahoma City, Oklahoma, De Forenede Stater) (ved advokat A. de Bosch Kemper-de Hilster)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved S. Laitinen og G. Schneider, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Sag anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 25. april 2005 af Andet Appellkammer ved Harmoniseringskontoret (sag R 823/2004-2), hvorved der blev givet afslag på ansøgningen om registrering af ordmærket GOLF USA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (KHIM) (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 205 af 20.8.2005.

**Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2007 —
Brinkmann mod KHIM**

(Sag T-322/05) ⁽¹⁾

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om Terranus som EF-ordmærke — ældre EF- og nationalt figurmærke terra — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem varerne og tegnene — artikel 8, stk. 1, i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 95/79)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Carsten Brinkmann (Køln, Tyskland) (ved advokat K. van Bebber)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (først ved T. Eichenberg, dernæst ved G. Schneider, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appellkammeret ved Harmoniseringskontoret: Terra Networks, SA (Pozuelo de Alarcón, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 10. juni 2005 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1145/2004-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Terra Network, SA og Carsten Brinkmann

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 281 af 12.11.2005.

Dom afsagt af Retten i Første Instans den 22. marts 2007 — Saint-Gobain Pam mod KHIM — Propamsa (PAM PLUVIAL)

(Sag T-364/05) (¹)

(EF-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om PAM PLUVIAL som EF-ordmærke — ældre nationale figurmærker PAM — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — bevis for brug — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 43 i forordning (EF) nr. 40/94)

(2007/C 95/80)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Saint-Gobain Pam SA (Nancy, Frankrig) (ved advocats J. Blanchard og G. Marchais)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved A. Rassat, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved Harmoniseringskontoret: Propamsa, SA (Barcelona, Spanien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 15. april 2005 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 414/2004-4) vedrørende registreringen af ordmærket PAM PLUVIAL i forbindelse med en indsigelsessag mellem Propamsa, SA og Saint-Gobain Pam SA.

Konklusion

- 1) Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) frifindes.
- 2) Sagsøgeren, Saint-Gobain Pam SA, betaler sagens omkostninger.

(¹) EUT C 315 af 10.12.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. marts 2007 — Beyatli og Candan mod Kommissionen

(Sag T-455/04) (¹)

(Tjenestemænd — almindelig udvælgelsesprøve — meddelelse om udvælgelsesprøve — frist — klage — afvisning)

(2007/C 95/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Derya Beyatli (Nicosia, Cypern) og Armagan Candan (Istanbul, Tyrkiet) (ved avocat, A. Demetriades)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Kraemer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse af 5. maj 2004 truffet af formanden for den almindelige udvælgelsesprøve EPSO/A/1/03, hvorved sagsøgerne fik meddelelse om, at de ikke havde bestået de skriftlige prøver.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 57 af 5.3.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 27. februar 2007 — SP Entertainment Development GmbH mod Kommissionen

(Sag T-44/05) (¹)

(Statsstøtte — anfægtelig retsakt — afvisning)

(2007/C 95/82)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: SP Entertainment Development GmbH (Norderfriedrichskoog, Tyskland) (ved avocat C. Demleitner)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved V. Kreuzschitz, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af beslutningen indeholdt i en skrivelse af 20. oktober 2004 fra Kommissionen om tilbagesøgning af den statsstøtte, som var blevet ydet til Space Park Development GmbH & Co. KG af de tyske myndigheder.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren SP Entertainment Development GmbH bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 115 af 14.5.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 5. februar 2007 — Sinara Handel mod Rådet og Kommissionen

(Sag T-91/05) (¹)

(Processuelle stridsspørgsmål — formalitetsindsigelse — erstatningssøgsmål — tabt fortjeneste — anmodning om godtgørelse af antidumpingtold — manglende kompetence)

(2007/C 95/83)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sinara Handel GmbH (Köln, Tyskland) (ved advokats K. Adamantopoulos og E. Petritsi)

Sagsøgte: Rådet for Den Europæiske Union (ved J.-P. Hix, som befuldmægtiget, bistået af advokat G. Berrisch) og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved N. Khan og T. Scharf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål med påstand om erstatning i henhold til artikel 288 EF for den skade, der hævdes at være lidt som følge af vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 2320/97 af 17. november 1997 om indførelse af endelig antidumpingtold på importen af visse sømløse rør af jern eller ulegeret stål med oprindelse i Ungarn, Polen, Rusland, Tjekkiet, Rumænien og Slovakiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1189/93 og om afslutning af proceduren vedrørende import af den pågældende vare med oprindelse i Kroatien (EFT L 322, s. 1)

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren, Sinara Handel GmbH, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

(¹) EUT C 115 af 14.5.2005.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Evropaiki Dynamiki mod Kommissionen

(Sag T-205/05) (¹)

(Annullationssøgsmål — værnetingsklausul — e-Content programmet — opsigelse af kontrakt — tilbagebetaling — afvisning)

(2007/C 95/84)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Athen, Grækenland)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved M. Wilderspin og M. Patkova, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Påstand om annullation af for det første af Kommissionens beslutning af 16. maj 2003 om at opsiges kontrakten EDC-53007 EEBO/27873, for det andet af Kommissionens beslutning af 12. november 2004 om at godtgøre sagsøgeren et beløb for arbejdskraft på ikke over 85 971 EUR, og for det tredje af Kommissionens beslutning af 7. marts 2005 om at pålægge sagsøgeren at tilbagebetale et beløb på 59 485 EUR.

Konklusion

- 1) Sagen afvises.
- 2) Sagsøgeren betaler sine egne og Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers omkostninger.

(¹) EUT C 193 af 6.8.2005.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 16. februar 2007 — Ungarn mod Kommissionen

(Sag T-310/06 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — landbrug — fælles markedsordning for korn — interventionsorganernes overtagelse af majs — forordning (EF) nr. 1572/2006 — ingen uopsættelighed)

(2007/C 95/85)

Processprog: ungarsk

Parter

Sagsøger: Republikken Ungarn (ved J. Fazekas, som befuldmægtiget)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved F. Clotuche-Duvieusart og Z.B. Pataki, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af visse bestemmelser i Kommissionens forordning (EF) nr. 1572/2006 af 18. oktober 2006 om ændring af forordning (EF) nr. 824/2000 om fastsættelse af procedurer for interventionsorganernes overtagelse af korn samt analysemetoder for bestemmelsen af kvaliteten (EUT L 290, s. 29).

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 1. marts 2007 — FMC Chemical m.fl. mod EFSA

(Forenede sager T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R og T-313/06 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — direktiv 91/414/EØF — Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet — afvisning)

(2007/C 95/86)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: FMC Chemical SPRL (Bruxelles, Belgien), Arysta Lifesciences SAS (Nogueres, Frankrig) og Otsuka Chemical Co. Ltd (Osaka, Japan) (ved advokaterne C. Mereu og K. Van Maldegem)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) (ved A. Cu villier og D. Detken, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgte: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved B. Doherty, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af EFSA's afgørelser af 28. juli og af 28. august 2006 vedrørende bedømmelsen af de aktive stoffer carbofuran, carbosulfan og benfuracarb som omhandlet i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1), samt om anordning af andre foreløbige forholdsregler

Konklusion

- 1) Sagerne T-311/06 RI, T-311/06 RII, T-312/06 R og T-313/06 R forenes med henblik på den foreliggende kendelse.
- 2) Begæringerne om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 3) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Icuna.Com mod Parlamentet

(Sag T-383/06 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — ufor nødvendent at træffe afgørelse)

(2007/C 95/87)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgien) (ved avocats J. Windey og P. Bandt)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved O. Caisou-Roisseau og M. Ecker, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om foreløbige forholdsregler i det væsentlige med henblik på udsættelse af gennemførelsen af Europa-Parlamentets beslutning af 1. december 2006, hvorved et bud fra selskabet Mostra fik tilslag, mens sagsøgerens bud i forbindelse med udbud EP/DGINFO/WEBTV/2006/2003 blev afvist, samt af gennemførelsen af den aftale, der i givet fald er indgået med Mostra, indtil Retten har truffet afgørelse i hovedsagen.

Konklusion

- 1) Det er uformødent at træffe afgørelse om begæringen om foreløbige forholdsregler.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 1. marts 2007 — Dow AgroSciences mod EFSA

(Sag T-397/06 R)

(»Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af fuldbyrdelsen — direktiv 91/414/EØF — Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet — afvisning«)

(2007/C 95/88)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Dow AgroSciences Ltd (Hitchin, Det Forenede Kongerige) (ved advokaterne K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Den Europæiske Fødevarerikkerhedsautoritet (EFSA) (ved A. Cuvillier og D. Detken, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæringen om udsættelse af gennemførelsen af EFSA's afgørelse af 28. juli 2006, ajourført den 6. oktober 2006, vedrørende bedømmelsen af det aktive stof Haloxyfob-R som omhandlet i Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler (EFT L 230, s. 1), samt om anordning af andre foreløbige foranstaltninger.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Kendelse afsagt af præsidenten for Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Sumitomo Chemical Agro Europe mod Kommissionen

(Sag T-416/06 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — direktiv 91/414/EØF — uopsættelighed foreligger ikke)

(2007/C 95/89)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Sumitomo Chemical Agro Europe SAS (Saint-Didier-au-Mont-d'Or, Frankrig) (ved advokaterne K. Van Maldegem og C. Mereu)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved L. Parpala og B. Doherty, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring dels om udsættelse af gennemførelse af visse bestemmelser i Kommissionens direktiv 2006/132/EF af 11. december 2006 om ændring af Rådets direktiv 91/414/EØF for at optage procymidon som aktivstof (EUT L 349, s. 22), dels om anordning af visse andre foreløbige forholdsregler.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 20. februar 2007 — Fahas mod Rådet

(Sag T-49/07)

(2007/C 95/90)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sofiane Fahas (Milkendorf, Tyskland) (ved Rechtsanwalt F. Zillmer)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse 2002/848/EF af 28. oktober 2002 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 og om ophævelse af afgørelse 2002/460/EF, hvorved Rådet opstillede en ajourført liste over personer, grupper og enheder, som ovennævnte forordning skulle finde anvendelse på, og samtlige afgørelser, som i mellemtiden er blevet vedtaget af Rådet for Den Europæiske Union, indbefattet afgørelse 2006/1008/EF af 21. december 2006, som fortsat er i kraft, annulleres for så vidt som de angår sagsøgeren.
- Det fastslås, at ingen af ovennævnte afgørelser, indbefattet afgørelse 2006/1008/EF af 21. december 2006, kan finde anvendelse på sagsøgeren.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagsøgeren en erstatning for den skade, han har lidt, på et beløb, der fastsættes efter Rettens skøn, dog mindst 2 000,00 EUR.
- Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter med søgsmålet afgørelse 2006/1008/EF ⁽¹⁾ og samtlige foregående afgørelser fra og med afgørelse 2002/848/EF ⁽²⁾, for så vidt som han er udtrykkeligt nævnt i den anfægtede retsakt.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren navnlig gjort gældende, at hans ret til kontradiktion og hans ret til en effektiv retsbeskyttelse er blevet tilsidesat. Desuden har han anført, at afgørelse 2006/1008/EF ikke er begrundet og derfor er i strid med artikel 253 EF.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2006/1008/EF af 21.12.2006 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme (EUT L 379, s. 123).

⁽²⁾ Rådets afgørelse 2002/848/EF af 28.10.2002 om gennemførelse af artikel 2, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2580/2001 om specifikke restriktive foranstaltninger mod visse personer og enheder med henblik på at bekæmpe terrorisme, og om ophævelse af afgørelse 2002/460/EF (EFT L 295, s. 12).

Sag anlagt den 23. februar 2007 — Den Portugisiske Republik mod Kommissionen

(Sag T-50/07)

(2007/C 95/91)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Den Portugisiske Republik (Lissabon, Portugal) (ved L. Inez Fernandes og P. Barros da Costa, som befuldmægtigede, og advokato M. Figueiredo)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens beslutning af 14. december 2006 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen ⁽¹⁾, annulleres med hensyn til den del, hvori der i forhold til Portugal blev foretaget en finansiell korrektion på 5 % for markafgrøder med hensyn til supplerende betalinger for durumhvede på 3 945 827,00 EUR som led i ordningen i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 1251/1999 af 17. maj 1999 om indførelse af en støtteordning for producenter af visse markafgrøder ⁽²⁾
- Subsidiært annulleres beslutningen for den dels vedkommende, hvori Den Portugisiske Republiks udgifter før den 16. december 2003 på 3 231 650,20 EUR blev udelukket fra fællesskabsfinansiering
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har anført følgende søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 4, femte afsnit, litra a), i forordning nr. 1258/1999 ⁽³⁾: Som led i denne søgsmålsgrund har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af begrundelsespligten og af væsentlige formforskrifter
- med hensyn til den forsinkede gennemførelse af forudgående kontrol på stedet i produktionsårene 2002 og 2003, som bebrejdes sagsøgeren med den anfægtede beslutning, har sagsøgeren påberåbt sig tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet, princippet om ligebehandling af medlemsstaterne, proportionalitetsprincippet og faktisk vildfarelse
- endvidere gør sagsøgeren gældende, at EUGFL ikke har lidt noget økonomisk tab
- for det andet anfægter sagsøgeren Kommissionens opfattelse med hensyn til det angiveligt utilstrækkelige antal forudgående kontroller på stedet med hensyn til durumhvede i 2002.

⁽¹⁾ EUT L 355, s. 96.

⁽²⁾ EFT L 160, s. 1.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1258/1999 af 17.5.1999 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (EFT L 160, s. 103).

Sag anlagt den 22. februar 2007 — Agrar-Invest-Tatschl mod Kommissionen

(Sag T-51/07)

(2007/C 95/92)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Agrar-Invest-Tatschl (St. Andrä im Lavanttal, Østrig) (ved Rechtsanwalt O. Wenzlaff)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Artikel 1, stk. 2, og artikel 1, stk. 3, i Kommissionens beslutning K(2006) 5789 endelig udg. af 4. december 2006 annulleres.
- Det pålægges Kommissionen at træffe en beslutning om, at der skal ses bort fra den efterfølgende bogføring af importafgifter på 110 937,60 EUR for sagsøgerens indførsel af sukker med oprindelse i Kroatien fra den 26. juni 2002, som var genstand for Republikken Østrigs anmodning af 10. juni 2005.
- Det pålægges Kommissionen, subsidiært i forhold til anden påstand, at meddele fritagelse for importafgifter på 110 937,60 EUR for sagsøgerens indførsel af sukker med oprindelse i Kroatien fra den 26. juni 2002, som var genstand for Republikken Østrigs anmodning af 10. juni 2005.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens beslutning K(2006) 5789 endelig udg. af 4. december 2006, hvorved det fastslås, for det første, at den efterfølgende bogføring ikke er berettiget for så vidt angår et bestemt beløb og, for det andet, at den efterfølgende bogføring for et andet beløb er berettiget, samt at fritagelse af disse afgifter i et bestemt tilfælde ikke er berettiget (Republikken Østrigs anmodning).

I denne til Republikken Østrig rettede beslutning kom Kommissionen ved anvendelse af forordning (EØF) nr. 2913/92 ⁽¹⁾ (herefter »EF-toldkodeksen«) samt forordning (EØF) nr. 2454/93 ⁽²⁾ til den konklusion, at der ikke skal bortses fra den efterfølgende bogføring af importafgifter på 110 937,60 EUR for sagsøgerens indførselstransaktioner, og at fritagelsen for disse afgifter ikke er berettiget.

Til støtte for søgsmålet gør sagsøgeren gældende, at den anfægtede beslutning er retsstridig, idet betingelserne for, at der ikke skal foretages efterfølgende bogføring af importafgifter i henhold til artikel 220, stk. 2, litra b), i EF-toldkodeksen, henholdsvis for fritagelse for efterfølgende opkrævning af importafgifter i henhold til EF-toldkodeksens artikel 239, er opfyldt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 af 2.7.1993 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 253, s. 1).

Sag anlagt den 19. februar 2007 — Trade-Stomil mod Kommissionen

(Sag T-53/07)

(2007/C 95/93)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Trade-Stomil Sp z o.o. (Łódź, Polen) (ved barrister F. Carlin og solicitor E.W. Batchelor)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen, navnlig dennes artikel 1-4, annulleres, for så vidt som den vedrører Trade-Stomil.
- Subsidiært, annulleres beslutningens artikel 2, for så vidt som den vedrører Trade-Stomil.
- Mere subsidiært ændres beslutningens artikel 2, for så vidt som den vedrører Trade-Stomil, således at den bøde, der er blevet pålagt Trade-Stomil, annulleres eller nedsættes væsentligt.
- Under alle omstændigheder tilpligtes Kommissionen at bære egne omkostninger og betale Trade-Stomils omkostninger i forbindelse med dette søgsmål.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om annullation af Kommissionens beslutning K(2006) 5700 endelig udg. af 29. november 2006 i sag COMP/F/38.638 — Butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation, hvorved Kommissionen fastslog, at sagsøgeren i fællesskab med andre virksomheder havde tilsidesat artikel 81 EF og artikel 53 i aftalen om det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, idet de havde fastsat målpriser for produkterne, delt kunder gennem ikke-angrebsaftaler og udvekslet forretningsoplysninger vedrørende priser, konkurrenter og kunder.

Til støtte for sin påstand gør sagsøgeren fjorten anbringender gældende. Sagsøgeren anfører følgende:

- i) Kommissionen har tilsidesat artikel 81 EF, da den ikke på tilstrækkelig måde har godtgjort, at Trade-Stomil deltog i kartellet.
- ii) Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt, idet den lagde til grund, at varigheden af Trade-Stomils deltagelse i kartellet udgjorde tre måneder.
- iii) Det hævdes, at Kommissionen ikke har den fornødne kompetence til at rette en beslutning til Trade-Stomil i henhold til artikel 81, stk. 1, EF og EØS-aftalens artikel 53.
- iv) Kommissionen tilsidesatte endvidere artikel 81 EF, idet den lagde til grund, at Trade-Stomil optrådte som en uegentlig handelsagent for Dwory.
- v) Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt, idet den lagde til grund, at Trade-Stomil optrådte som en uegentlig handelsagent for Dwory.
- vi) Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, idet den fastsatte bødens grundbeløb på grundlag af den samlede omsætning hidrørende fra Dwory og Trade-Stomil.
- vii) Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt, idet den pålagde Trade-Stomil en bøde på grundlag af den samlede omsætning hidrørende fra Dwory og Trade-Stomil i stedet for blot Trade-Stomils omsætning.
- viii) Kommissionen tilsidesatte ligebehandlingsprincippet, idet den fastsatte grundbeløbet for Trade-Stomil, der blot var handelsagent uden kontrol over priser og mængder, på samme måde som for en leverandør/producent.
- ix) Kommissionen tilsidesatte forpligtelsen til at iagttage bestemmelser fastsat af samme institution, idet den undlod at tage i betragtning, at Trade-Stomil deltog i kartellet passivt eller ved at følge dets leder.
- x) Kommissionen tilsidesatte forpligtelsen til at iagttage bestemmelser fastsat af samme institution, idet den undlod at nedsætte bøden som følge af manglende gennemførelse.
- xi) Proportionalitetsprincippet blev ved Kommissionens beslutning tilsidesat for så vidt angår bødens fastsættelse.
- xii) Kommissionen tilsidesatte retten til kontradiktion, idet den ikke foretog høring af Trade-Stomil vedrørende grundlaget for, at den antog at være i besiddelse af ekterritorial kompetence.

xiii) Kommissionen undlod at godtgøre, at overtrædelsen havde forsættelig eller uagtsom karakter, ligesom den undlod at foretage høring af Trade-Stomil herom.

xiv) Kommissionen foretog en fejlagtig beregning af bøden.

Appel iværksat den 23. februar 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 14. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-122/05, Economidis mod Kommissionen

(Sag T-56/07 P)

(2007/C 95/94)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og G. Berscheid, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Ioannis Economidis (Woluwé-St-Etienne, Belgien)

Appellantens påstande

- Ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som der heri gives sagsøgeren medhold i de to første anbringender om, at udnævnelsesproceduren er ulovlig og at der er sket tilsidesættelse af vedtægtens artikel 29, stk. 1, samt af artikel 31, og for så vidt som udnævnelsen af en anden person til stillingen som chef for enheden »Bioteknologi og Genomforskningsmetoder« annulleres, og følgelig afslag på ansøgningen fra sagsøgeren i første instans til denne stilling.
- Retten træffer afgørelse i sagen, sagsøgte i første instans gives medhold i dennes påstande og følgelig frifindes Kommissionen i sag F-122/05.
- Subsidiært hjemvises sagen til Retten for EU-personalesager med henblik på, at denne træffer afgørelse vedrørende de resterende anbringender.
- Sagsøgeren i første instans tilpligtes at betale sagens omkostninger samt hans egne omkostninger i sagen ved Retten for EU-personalesager.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved dom af 14. december 2006, med hensyn til hvilken der i forbindelse med denne appel er nedlagt påstand om ophævelse, annullerede Retten for EU-personalesager Kommissionens afgørelse af 23. december 2004 om at udnævne en anden ansøger til en stilling som afdelingschef og om følgelig ikke at imødekomme sagsøgerens ansøgning.

Kommissionen har til støtte for påstanden om ophævelse af nævnte dom fremført tre anbringender, hvoraf det første er, at der i det foreliggende tilfælde er sket en fejlagtig anvendelse af retspraksis i »Kratz-dommen«⁽¹⁾, for så vidt som de nye gældende bestemmelser, herunder de relevante vedtægtsbestemmelser og Kommissionens beslutning om ledere på mellemliderniveau⁽²⁾, er forskellige fra de bestemmelser, som fandt anvendelse i forbindelse med »Kratz-sagen«, en omstændighed, som Retten med urette ikke har taget hensyn til.

Det andet anbringende, som Kommissionen har fremført, er, at begrundelsen for den appellerede dom indeholder en modsigelse, som består i, at Retten først fastslår relevansen af princippet om adskillelse af arbejdsopgaverne og lønklassen fra muligheden for at besætte en stilling udelukkende ved forflyttelse, idet lønklassen automatisk er lønklassen for den udvalgte ansøger på dagen for udnævnelsen, mens Retten dernæst fastslår en forpligtelse til at offentliggøre stillinger i grupper på to lønklasser.

Kommissionen har for det tredje anført, at såfremt forpligtelsen til at offentliggøre stillinger som afdelingschef i det fastsatte antal lønklasser, således som det pålægges institutionerne ved den appellerede dom, skal lægges til grund, har sagsøgeren i første instans ikke søgsmålsinteresse og hans søgsmål skal afvises. Ifølge Kommissionen overskrider den appellerede dom således genstanden for sagen ved første instans.

⁽¹⁾ Rettens dom af 17.5.1995, sag T-10/94, Kratz mod Kommissionen, Sml. II, s. 1455.

⁽²⁾ Kommissionens beslutning af 28.4.2004, C (2004) 1597 om ledere på mellemliderniveau, bekendtgjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 73/2004 af 23.6.2004.

Sag anlagt den 26. februar 2007 — E.ON. Ruhrgas og E.ON. Földgáz Trade mod Kommissionen

(Sag T-57/07)

(2007/C 95/95)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: E.ON. Ruhrgas International AG (Essen, Tyskland) og E.ON. Földgáz Trade Zrt. (Budapest, Ungarn) (ved lawyers G. Wiedemann og T. Lübbig)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgernes påstande

- Annullation af fjerde afsnit på side 1 forneden i Kommissionens beslutning (dokument nr. *30783) af 19. december 2006, rettet til E.ON. Ruhrgas International AG i sag M.3696 — E.ON./MOL, samt annullation af Kommissionens beslutning (dokument nr. *924) af 16. januar 2007, som også er rettet til E.ON. Ruhrgas International AG i sag M.3696 — E.ON./MOL.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning af 21. december 2005 fastslog Kommissionen, at sagsøgeren E.ON. Ruhrgas International AG's erhvervelse af to ungarske gasselskaber — med forbehold af sagsøgerens overholdelse af visse betingelser og forpligtelser — var forenelig med fællesmarkedet og aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.

E.ON. Ruhrgas International AG havde som en af selskabets forpligtelser påtaget sig at udarbejde og gennemføre et program for frigivelse af gas på det ungarske marked. Den oprindelige auktionspris skulle sættes til 95 % af de vejede gennemsnitlige omkostninger for gas, under forudsætning af, at det samlede tab, som sagsøgerne kunne pådrage sig som følge af, at den endelige auktionspris sættes til under de vejede gennemsnitlige omkostninger for gas, ikke overskrider 26 mio. EUR.

Kommissionen har i de anfægtede skrivelser anført, at sagsøgernes tab ved en given auktion skal modregnes i deres eventuelle gevinster ved andre auktioner. Sagsøgerne bestrider dette forhold, og de er af den opfattelse, at tab, som affødes af gasfrigivelsesauktionerne, ikke skal modregnes i eventuelle gevinster, som måske opstår ved fremtidige auktioner.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande fremført to søgsmålsgrunde.

Sagsøgerne har for det første gjort gældende, at der ikke for Kommissionen forelå noget retligt grundlag for at forøge de økonomiske byrder og dermed efterfølgende ændre de retlige forpligtelser, som fulgte af Kommissionens beslutning af 21. december 2005.

Sagsøgerne har for det andet gjort gældende, at Kommissionens forretningsorden⁽¹⁾ er blevet overtrådt, for så vidt som ikke alle medlemmerne af Kommissionen har drøftet indholdet af de to anfægtede skrivelser, og der heller ikke er foretaget en korrekt kompetencedelegering til Kommissionens generaldirektorat i henhold til den nævnte forretningsordens artikel 14.

⁽¹⁾ EFT 2000 L 308, s. 26, som ændret.

Sag anlagt den 23. februar 2007 — BYK-Chemie mod KHIM — (Substance for Success)

(Sag T-58/07)

(2007/C 95/96)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter**

Sagsøger: BYK-Chemie (Wesel, Tyskland) (ved advokaterne J. Kroher og A. Hettenkofer)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 9. januar 2007 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 816/2006-4) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »Substance for Success« for varer og tjenesteydelser i klasse 1 og klasse 40-42 (ansøgning nr. 3 660 552)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen.

Appelkammerets afgørelse: Afvisning af klagen.

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 40/94 ⁽¹⁾, da det ansøgte varemærke hverken mangler fornødent særpræg eller skal holdes fri til brug i handelen.

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 20. februar 2007 — Polimeri Europa mod Kommissionen

(Sag T-59/07)

(2007/C 95/97)

*Processprog: italiensk***Parter**

Sagsøger: Polimeri Europa S.p.A. (Brindisi, Italien) (ved avvocati M. Siragusa og F.M. Moretti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen annulleres helt eller delvist med enhver følge for sanktionens størrelse.
- Subsidiært ophæves eller nedsættes sanktionen.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen fastslog ved beslutning K(2006) endelig udg. af 29. november 2006 (sag COMP/F/38.638 — Butadiengummi og styrenbutadiengummi fremstillet ved emulsion polymerisation) (herefter »beslutningen«), at POLIMERI EUROPA sammen med andre virksomheder har tilsidesat artikel 81 EF og EØS-aftalens artikel 53 ved at aftale målpriser for BR/ESBR-produkter, fordele kunder gennem ikke-angrebsaftaler og udveksle forretningshemmeligheder.

POLIMERI EUROPA har til støtte for anfægtelsen af nævnte beslutning for det første gjort gældende, at der er sket alvorlige procedurefejl og tilsidesættelse af virksomhedens ret til kontraktation. Sagsøgeren har særligt bemærket, hvorledes Kommissionen: (i) har anvendt den såkaldte samarbejdsmeddelelse urigtigt; (ii) uberettiget og uforklarligt har vedtaget en anden klagepunktsmeddelelse, som for øvrigt fordrejede virkningen heraf; (iii) for første gang ved beslutningen har tilregnet POLIMERI EUROPA eneansvaret for faktiske omstændigheder i en periode, hvor ikke POLIMERI EUROPA, men Società Syndial SpA drev forretningen; (iv) i beslutningen har indført en ny og anderledes opgørelse af markedet i forhold til den tidligere anvendte.

Sagsøgeren har herefter bemærket, hvorledes beslutningen er behæftet med indholdsmæssige fejl: (i) ved mangel på forundersøgelse og mangelfuld og selvmodsigende begrundelse vedrørende fastsættelsen af det relevante marked, idet Kommissionen har vurderet sektorerne BR/ESBR sammen — for øvrigt uden at tage hensyn til naturgummi — og har opgjort markedet ubegrundet; (ii) ved urigtig tilregning af ansvaret til POLIMERI EUROPA for faktiske omstændigheder i en periode, hvor ikke dette, men et andet selskab forvaltede de pågældende produkter; (iii) ved mangel på forundersøgelse og mangelfuld og selvmodsigende begrundelse hvad angår vurderingen af de faktiske omstændigheder; (iv) ved mangel på forundersøgelse og mangelfuld og selvmodsigende begrundelse hvad angår beviserne for en angivelig ulovlighed på BR-markedet.

Sagsøgeren har gjort gældende, at den sanktion, der er pålagt over for selskabet, er ulovlig af følgende årsager: (i) der er sket en tilsidesættelse af forpligtelsen til at vurdere overtrædelsens reelle virkning; (ii) der er foretaget mangelfuld begrundelse og tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet og proportionalitetsprincippet ved anvendelsen af en forøget afskrækkende virkning; (iii) perioden for overtrædelsens varighed er urigtigt beregnet i forhold til de tilgængelige beviser; (iv) der er sket en urigtig begrundelse og tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet og proportionalitetsprincippet ved anvendelsen af gentagelsesvirkningen; (v) der er ikke lagt vægt på formildende omstændigheder som følge af den manglende gennemførelse af de påståede aftaler og samordnede praksis.

Sag anlagt den 23. februar 2007 — Spanien mod Kommissionen

(Sag T-60/07)

(2007/C 95/98)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Kongeriget Spanien (ved M. Muñoz Pérez)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Kommissionens beslutning 2006/932/EF af 14. december 2006 om udelukkelse fra EF-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL), Garantisektionen, for så vidt angår de i nærværende sag omhandlede udgifter.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kongeriget Spaniens søgsmål er rettet mod den anfægtede beslutning, for så vidt som denne indeholder en finansiell korrektion i relation til den manglende opfyldelse af miljøkravene ved tilbagekøb af frugt og grøntsager til foder i Comunidad Valenciana i regnskabsårene 2001, 2002 og 2003, på i alt henholdsvis 2 858 447,88 EUR, 4 357 238,89 EUR og 3 679 878,76 EUR.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort følgende gældende:

- Der foreligger ikke de af Kommissionen hævdede uregelmæssigheder, eftersom bestemmelserne i Comunidad Valenciana i denne sag ikke indebar noget parallelt kredsløb i henseende til bionedbrydning.
- Tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet ved den tildelte finansielle korrektion, for så vidt som Kommissionen på den ene side ikke har bevist omfanget af den finansielle risiko, som de teoretiske uregelmæssigheder har medført for EUGFL, og på den anden side overstiger kontrollen udført af de spanske myndigheder for tilbagekøb af produkter til dyrefoder langt kravene i henhold til fællesskabsretten.
- Subsidiært gøres det gældende, at den anvendte finansielle korrektion er delvis mangelfuld.

Sag anlagt den 26. februar 2007 — Italien mod Kommissionen

(Sag T-61/07)

(2007/C 95/99)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Den Italienske Republik (ved avvocato dello Stato P. Gentili)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Skrivelsen af 14.12.2006, nr. 12244 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program DOCUP Lazio (N. CCI 2000 IT 162 DO 009)
- Skrivelsen af 19.12.2006, nr. 12528 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program DOCUP Piemonte (N. CCI 2000 IT 162 DO 007)
- Skrivelsen af 20.12.2006, nr. 12558 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program POR Puglia (N. CCI 1999 IT 161 PO 009)
- Skrivelsen af 16.1.2007, nr. 00321 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program DOCUP Lazio (N. CCI 2000 IT 162 DO 009)
- Skrivelsen af 16.1.2007, nr. 00322 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående certificering og angivelse af udgifter på mellemlang sigt og anmodning om betaling, annulleres. DOCUP Veneto Ob. 2 2000-2006 (N. CCI 2000 IT 162 DO 005).
- Skrivelsen af 16.1.2006, nr. 00324 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program POR Sardinien 2000-2006 (N. CCI 1999 IT 161 PO 010)

- Skrivelsen af 16.1.2006, nr. 00325 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program POR Campania 2000-2006 (N. CCI 1999 IT 161 PO 007)
- Skrivelsen af 18.1.2006, nr. 00425 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program DOCUP Toscana Ob. 2 (N. CCI 1999 IT 162 DO 001)
- Skrivelsen af 18.1.2006, nr. 00427 fra EF-Kommissionen, Generaldirektoratet for Regionalpolitik — programmer og projekter på Cypern, i Grækenland, Ungarn, Italien, Malta og Nederlandene — angående betalinger fra Kommissionen, der er forskellige fra det ansøgte beløb, annulleres. Reference: Program POR Puglia (N. CCI 1999 IT 161 PO 009)
- Alle dermed sammenhængende og tilgrundliggende retsakter annulleres, og følgelig tilpligtes Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er anført i sag T-345/04, Den Italienske Republik mod Kommissionen ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 23.10.2004, s. 55.

Appel iværksat den 28. februar 2007 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber til prøvelse af dom afsagt den 13. december 2006 af Retten for EU-personalesager i sag F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen

(Sag T-62/07 P)

(2007/C 95/100)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved D. Martin, som befuldmægtiget, og avocat C. Falmagne)

Den anden part i appellsagen: José Antonio de Brito Sequeira Carvalho

Appellantens påstande

- Ophævelse af den af Retten for EU-personalesager afsagte dom af 13. december 2006 i sag F-17/05.

- Kommissionen frifindes i det af José Antonio de Brito Sequeira Carvalho anlagte søgsmål.
- Hver part bærer sine egne omkostninger i appellsagen og i sagen for Retten for EU-personalesager.

Anbringender og væsentligste argumenter

Ved dom af 13. december 2006 i sag F-17/05, de Brito Sequeira Carvalho mod Kommissionen, gav Retten for EU-personalesager delvist sagsøgeren i første instans medhold i det af ham anlagte søgsmål og annullerede Kommissionens afgørelse af 13. juli 2004 om at nægte sagsøgeren adgang til Kommissionens bygninger samt afgørelserne om at forlænge sagsøgerens beordrede sygeorlov.

Kommissionen har støttet appellen dels på den omstændighed, at Retten har truffet afgørelse ultra petita ved at annullere Kommissionens afgørelse af 13. juli 2004 om at nægte sagsøgeren adgang til Kommissionens bygninger, dels på den omstændighed, at den appellerede dom har tilsidesat fællesskabsretten. Kommissionen har anført, at Retten har forvansket sagens faktiske omstændigheder, at den har begået en retlig fejl ved fortolkningen af forpligtelsen til at begrunde en afgørelse og har tilsidesat vedtægtens artikel 59, stk. 1, femte afsnit. Kommissionen har desuden anført, at Retten ved den i den appellerede dom anførte fortolkning af vedtægtens artikel 59, stk. 5, forvansker den opmandsprocedure, som fastsættes heri.

Sag anlagt den 1. marts 2007 — Mühlens mod KHIM — Exportaciones Aceiteras Fedeoliva (tosca de FEDEOLIVA)

(Sag T-63/07)

(2007/C 95/101)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: Mühlens GmbH & Co. KG (Köln, Tyskland) (ved advokat D. Eickemeier)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, A.I.E. (Jaen, Spanien)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsen truffet den 18. december 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 761/2006-2 annulleres.
- Der gives afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 3 467 651.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Exportaciones Aceiteras Fedeoliva, A.I.E.

Det omhandlede EF-varemærke: EF-figurmærket »tosca de FEDEO-LIVA« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 29, 35 og 39 — ansøgning nr. 3 467 651

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Mühlens GmbH & Co. KG

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket og det nationale ordmærke »TOSCA« for varer og tjenesteydelser i klasse 3 (parfumerivarer, æteriske olier, kosmetiske præparater, hårplejemidler, tandplejemidler, sæbe)

Indsigelsesaftdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastet

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), artikel 8, stk. 2, litra c), og artikel 8, stk. 5, i Rådets forordning (EF) nr. 40/94 (»EF-varemærkeforordningen«) og af væsentlige formforskrifter i EF-varemærkeforordningens artikel 43, stk. 1, artikel 73 og artikel 74, stk. 1 og 2.

Sag anlagt den 2. marts 2007 — Agencja Wydawnicza Techonopol mod KHIM — (»350«)

(Sag T-64/07)

(2007/C 95/102)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Techonopol (Częstochowa, Republikken Polen) (ved radca prawny D. Rządewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens

- Afgørelse truffet den 21. december 2006 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1033/2006-4) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »350« for varer i klasse 16

Undersøgerens afgørelse: Ansøgningen afslås

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾, da tegnet »350« ifølge sagsøgeren hverken er beskrivende eller uden særpræg for de pågældende varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993, EFT 1994 L 11, s. 1.

Sag anlagt den 2. marts 2007 — Agencja Wydawnicza Techonopol mod KHIM — (»250«)

(Sag T-65/07)

(2007/C 95/103)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Techonopol (Częstochowa, Republikken Polen) (ved radca prawny D. Rządewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. december 2006 af Fjerde Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1034/2006-4) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »250« for varer i klasse 16

Undersøgerens afgørelse: Ansøgningen afslås

Appelkammerets afgørelse: Klagen afvises

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker ⁽¹⁾, da tegnet »250« ifølge sagsøgeren hverken er beskrivende eller uden særpræg for de pågældende varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993, EFT 1994 L 11, s. 1.

Sag anlagt den 2. marts 2007 — Agencja Wydawnicza Technopol mod KHIM — (»150«)

(Sag T-66/07)

(2007/C 95/104)

Stævningen er affattet på polsk

Parter

Sagsøger: Agencja Wydawnicza Technopol (Częstochowa, Republikken Polen) (ved radca prawny D. Rzążewska)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (KHIM)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 21. december 2006 af Fjerde Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1035/2006-4) annulleres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »150« for varer i klasse 16

Undersøgerens afgørelse: Ansøgningen afslås

Appellkammerets afgørelse: Klagen afvises

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning nr. 40/94 om EF-varemærker⁽¹⁾, da tegnet »150« ifølge sagsøgeren hverken er beskrivende eller uden særpræg for de pågældende varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993, EFT 1994 L 11, s. 1.

Sag anlagt den 2. marts 2007 — Ford Motor mod KHIM

(Sag T-67/07)

(2007/C 95/105)

Stævningen er affattet på tysk

Parter

Sagsøger: Ford Motor (Dearborn, Michigan, USA) (ved advokat R. Ingerl)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 20. december 2006 af Andet Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (sag R 1135/2006-2) annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Ordmærket »FUN« for varer og tjenesteydelser i klasse 12 (ansøgning nr. 4 509 808)

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appellkammerets afgørelse: Afvisning af klagen og afslag på ansøgningen

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94⁽¹⁾, da den absolutte registreringshindring for varemærker, der er beskrivende for en egenskab, er blevet fejlagtigt anvendt på ord fra det almindelige ordforråd, som ikke umiddelbart er beskrivende.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, da varemærket alene på grund af den fejlagtige anvendelse af samme forordnings artikel 7, stk. 1, litra c), ikke anses for at have fornødent særpræg.
- Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, da det ansøgte varemærke har fornødent særpræg.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT 1994 L 11, s. 1).

Sag anlagt den 26. februar 2007 — Cantieri Navali Termoli mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-70/07)

(2007/C 95/106)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Cantieri Navali Termoli SpA (Termoli, Italien) (ved avvocato B. Daniela Mammarella)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Beslutningen annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Den foreliggende sag er rettet mod Kommissionens beslutning af 4. juli 2006 om Italiens planlagte statsstøtte til Cantieri Navali Termoli SpA (C 48/2004 (ex N 595/2003)) ⁽¹⁾, hvorved den driftsstøtte, som Italien i henhold til artikel 3 i skibsbygningsforordningen ⁽²⁾ planlagde at yde sagsøgeren for skib C.180 (tidl. C.173), blev betegnet som statsstøtte, der var uforenelig med fællesmarkedet, for så vidt det blev afvist at forlænge fristen for leveringen af skibet ti måneder, idet årsagerne til sagsøgerens forsinkelse (følgerne af begivenhederne i New York den 11. september 2001, behovet for tekniske ændringer, naturkatastrofers påvirkning) ikke opfyldte kravene i artikel 3, stk. 2, andet punktum, i nævnte forordning.

Sagsøgeren har til støtte for sine påstande gjort følgende gældende:

- a) Tilsidesættelse af en formforskrift som følge af manglende begrundelse vedrørende:
- Den påståede manglende årsagsforbindelse med begivenhederne den 11. september 2001. Det er i denne forbindelse anført, at sektoren for bygning af olie- og kemikalietankskibe, hvor sagsøgeren virker, i modsætning til sektoren for bygning af krydstogtskibe ikke er blevet forstyrret af disse begivenheder.
 - Påstanden om, at der ikke er godtgjort en årsagsforbindelse med de naturkatastrofer, som har ramt det område, hvor sagsøgeren virker.
 - Nødvendigheden af at foretage tekniske ændringer i konstruktionen.
- b) Der er anlagt et åbenbart fejlskøn af de faktiske omstændigheder, ved at der uberettiget er sondret mellem Chemical Markets og andre shippingsektorer med henblik på anvendelsen af den pågældende fællesskabslovgivning. Der er ligeledes anlagt et åbenbart fejlskøn, idet der er foretaget en delvis og abstrakt gennemlæsning ude af rette sammenhæng af rapporten fra november 2003 fra Clarkson Research. Rapporten blev tillagt afgørende vægt, uden at Kommissionen har iværksat en konkret dokumenteret kontrol af de foranstaltninger, som Italien har vedtaget i anledning af og som bekræftelse af den forstyrrelse, der har været i arbejdsprogrammet.
- c) Der er sket magtfordrejning, eftersom der ikke er foretaget en konkret vurdering, og eftersom der i forbindelse med den pågældende sags kendetegn ikke er foretaget en vurdering af, om den begærede forlængelse på knap ti måneder kan påvirke samhandlen mellem medlemsstaterne, og således af, om den pågældende driftsstøtte er i overensstemmelse med de fællesskabsretlige konkurrenceregler.

⁽¹⁾ EUT L 383 af 28.12.2006, s. 53.

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1540/98 af 29.6.1998 om nye regler for støtte til skibsbygningsindustrien (EFT L 202 af 18.7.1998, s. 1).

Sag anlagt den 9. marts 2007 — Icuna.Com mod Parlamentet

(Sag T-71/07)

(2007/C 95/107)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Icuna.Com SCRL (Braine-le-Château, Belgien) (ved advokats J. Windey og P. de Bandt)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Annullation af Europa-Parlamentets beslutning af 31. januar 2007 om annullation af udbudsproceduren EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003 for så vidt angår parti nr. 2.
- Det fastslås, at Fællesskabet ifalder erstatningsansvar uden for kontraktforhold, og Parlamentet tilpligtes at erstatte de af sagsøgeren lide tab som følge af den anfægtede beslutning og udpege en sagkyndig til at vurdere dette tab.
- Europa-Parlamentet tilpligtes under alle omstændigheder til at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved beslutning af 1. december 2006 afviste Europa-Parlamentet sagsøgerens bud i forbindelse med udbud EP/DGINFO/WEBTV/2006/0003, parti nr. 2: programindhold, med henblik på oprettelsen af Web-tv til Europa-Parlamentet ⁽¹⁾, og indgik en aftale med en anden tilbudsgiver. Denne beslutning blev anfægtet ved et annullationssøgsmål anlagt af sagsøgeren for Retten den 19. december 2006 ⁽²⁾. I forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler bestemte Rettens præsident — og for så vidt som Parlamentet allerede havde indgået aftalen i overensstemmelse med beslutningen af 1. december 2006 — at gennemførelsen af kontrakten skulle udsættes. Efter retsmødet afholdt i forbindelse med sagen om foreløbige forholdsregler vedtog Parlamentet den anfægtede beslutning af 31. januar 2007, hvorved den pågældende udbudsprocedure blev annulleret for så vidt angår parti nr. 2.

Sagsøgeren har til støtte for sit søgsmål fremført to anbringender. Det første anbringende vedrører ulovligheden af den anfægtede beslutning på grund af inkompetence hos ophavsmanden til den anfægtede retsakt og overtrædelse af finansforordningens artikel 101 ⁽³⁾. Sagsøgeren har gjort gældende, at ingen fællesskabsbestemmelse giver den ordregivende myndighed bemyndigelse til at annullere tildelingen af en kontrakt, efter at den er blevet indgået med tilslagsmodtageren. Sagsøgeren har endvidere gjort gældende, at selv hvis det antoges, at sagsøgte havde været kompetent til at vedtage den anfægtede beslutning på grundlag af finansforordningens artikel 101, gav denne bestemmelse ikke myndigheden ret til at foretage en delvis annullation af udbuddet.

Sagsøgeren har i forbindelse med det andet anbringende gjort gældende, at den anfægtede beslutning er behæftet med en begrundelsesmangel, for så vidt som det ikke er muligt at forstå den begrundelse, som førte sagsøgte til at træffe en sådan foranstaltning, det vil sige hverken den hjemmel, som sagsøgte anvendte, eller begrundelsen for, at udbudsproceduren kun blev annulleret delvist, nemlig for så vidt angår parti nr. 2.

Sagsøgeren har udover annullation af beslutningen af 31. januar 2007 også nedlagt påstand om, at hele det af sagsøgeren lidte tab som følge af denne beslutning erstattes.

(¹) Udbudsbekendtgørelse »Web-tv til Europa-Parlamentet« (EUT 2006 S 87-91412).

(²) Sag T-383/06, *Icuna.Com* mod Parlamentet, EUT 2007 C 20, s. 31.

(³) Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25.6.2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers administrative budget (EFT L 248, s. 1).

Sag anlagt den 12. marts 2007 — Forbundsrepublikken Tyskland mod Kommissionen

(Sag T-74/07)

(2007/C 95/108)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Forbundsrepublikken Tyskland (ved M. Lumma og C. Blaschke, bistået af Rechtsanwalt C. von Donat)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

— Kommissionens beslutning K(2006) 7271 af 27. december 2006 om nedsættelse af det økonomiske tilskud fra EFRU til det operationelle program inden for rammerne af fællesskabsinitiativet INTERREG II i regionerne Saarland, Lothringen og Westfalen i Tyskland, der var blevet bevilliget ved Kommissionens beslutning K(95) 2271, annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har ved den anfægtede beslutning nedsat tilskuddet fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) til Nordrhein-Westfalens operationelle program inden for rammerne af fællesskabsinitiativet INTERREG II i regionerne Saarland, Lothringen og Westfalen.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet gældende, at der er sket tilsidesættelse af artikel 24, stk. 2, i forordning nr. 4253/88 (¹), eftersom betingelserne for en nedsættelse ikke er opfyldt. Sagsøgeren gør i denne henseende nærmere gældende, at afvigelserne

fra den vejledende finansieringsplan ikke udgør nogen væsentlig ændring af programmet. Selv hvis det lægges til grund, at der foreligger en væsentlig ændring af programmet, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen har meddelt samtykke hertil.

Derudover gør sagsøgeren gældende, at nedsættelsen er utilstrækkeligt begrundet. Det gøres i denne henseende navnlig gældende, at den manglende anvendelse af fleksibilitetsbestemmelser i »Retningslinjer vedrørende finansiel afslutning af strukturfondenes operationelle interventioner (1994-1999)« (SEK (1999) 1316) ikke er begrundet.

Såfremt det lægges til grund, at betingelserne for en nedsættelse var opfyldt, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionen ikke har udøvet sin skønsbeføjelse i forhold til det konkrete program. Ifølge sagsøgeren burde Kommissionen have foretaget en afvejning af, hvorvidt en nedsættelse af EFRU-støtten forekom forholdsmæssig.

Endelig er der efter sagsøgerens opfattelse sket tilsidesættelse af partnerskabsprincippet.

(¹) Rådets forordning (EØF) nr. 4253/88 af 19.12.1988 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2052/88 for så vidt angår samordningen af de forskellige strukturfondenes interventioner indbyrdes såvel som med interventionerne fra Den Europæiske Investeringsbank og de øvrige eksisterende finansielle instrumenter (EFT L 374, s. 1).

Sag anlagt den 8. marts 2007 — IXI Mobile mod KHIM — Klein (IXI)

(Sag T-78/07)

(2007/C 95/109)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: IXI Mobile, Inc. (Redwood City, USA) (ved barrister S. Malynicz)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Jochen und Eckhard Klein GbR (Olching, Tyskland)

Sagsøgerens påstande

— Afgørelse truffet den 11. januar 2007 af Andet Appellkammer i sag R 796/2006-2, hvorved der gives afslag på klagen, annulleres.

— Harmoniseringskontoret og den anden part i sagen tilpligtes at bære deres egne omkostninger og at betale sagsøgerens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: IXI Mobile.

Det omhandlede EF-varemærke: Ordmærket »IXI« for varer i klasse 9 — ansøgning nr. 723 140.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Jochen und Eckhard Klein GbR.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »ixi« for varer i klasse 9.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for alle de anfægtede varer.

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen.

Søagsmålsgrunde: Indsigeren har ikke ført bevis for lighed mellem de omhandlede varer, og appelkammeret havde en for bred opfattelse af beskyttelsesområdet for det ældre varemærke og foretog ikke en korrekt fortolkning af de relevante elementer, der finder anvendelse ved vurderingen af lighed mellem de omhandlede varer. Endvidere tog appelkammeret sagsøgerens begrundelser for at vælge varemærket i betragtning, hvilket ifølge sagsøgeren er en irrelevant betragtning.

Sag anlagt den 9. marts 2007 — SHS Polar Sistemas Informáticos mod KHIM — Polaris Software Lab (POLARIS)

(Sag T-79/07)

(2007/C 95/110)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: SHS Polar Sistemas Informáticos, SL (Madrid, Spanien) (ved lawyer C. Hernández Hernández)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Den anden part i sagen for appelkammeret: Polaris Software Lab Ltd (Chennai, India)

Sagsøgerens påstande

- Afgørelse truffet den 8. januar 2007 af Andet Appelkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked i sag R 658/2006-2 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Polaris Software Lab Ltd.

Det omhandlede EF-varemærke: Figurmærket »POLARIS« for varer og tjenesteydelser i klasse 9 og 42 — ansøgning nr. 3 267 713.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: SHS Polar Sistemas Informáticos.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: EF-ordmærket »POLAR« for varer og tjenesteydelser i klasse 9, 38 og 42.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Medhold i indsigelsen for alle varer i klasse 9.

Appelkammerets afgørelse: Annullation af Indsigelsesafdelingens afgørelse.

Søagsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i Rådets forordning nr. 40/94 idet i) det ældre varemærke kan anvendes på software, der er beregnet på en ikke-professionel forbruger, hvilket kunne give anledning til forveksling, ii) de små visuelle og fonetiske forskelle mellem de to omtvistede varemærker ikke er tilstrækkelige til at undgå risiko for forveksling, og iii) begge varemærker er knyttet til det samme betydningsindhold.

Sag anlagt den 15. marts 2007 — JanSport Apparel mod KHIM (BUILT TO RESIST)

(Sag T-80/07)

(2007/C 95/111)

Stævningen er affattet på engelsk

Parter

Sagsøger: JanSport Apparel Corp. (Wilmington, USA) (ved advokaterne C. Bercial Arias, C. Casalonga og K. Dimidjian-Lecompte)

Sagsøgt: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

Sagsøgerens påstande

- Annullation af den anfægtede afgørelse R 1090/2006-2 truffet af Andet Appelkammer den 12. januar 2007, hvorved der er givet delvis afslag på EF-varemærkeansøgning nr. 2937522 BUILT TO RESIST for følgende varer:

Papir, pap og varer produceret af disse materialer, som ikke er indeholdt i andre klasser; tryksager; bogbinderiartikler; reklametavler af papir eller pap, albummer, kort med meddelelser, poser af papir eller plastic til emballeringsbrug, papirposer i form af kræmmerhuse, hagesmække af papir, bøger, kalendere, papmærkater, kataloger, kort, broderimønstre, graveringer, konvolutter, mapper, formularer, lykønskingskort, bøger, blade, aviser, pjecer, nyhedsbreve og andre tryksager, fotografier, billeder, portrætter, postkort, papirhandlervarer, adresseskilte, adressemærkater, klæbebånd til papirvarer og husholdningsbrug, kort med meddelelser, bogmærker, skriveblokke, plasticfolie til indpakning, papir, pap og varer fremstillet af disse materialer; klæbemidler til papirvarer og til husholdningsbrug; artikler til brug for kunstnere; pensler; skrivemaskiner og kontorartikler (dog ikke møbler); instruktions- og undervisningsmateriale (dog ikke apparater); plasticmateriale til emballeringsbrug (ikke indeholdt i andre klasser); tryktyper; klicheer; penalæsker, kuglepenne, fyldepenne, skrivepapir, konvolutter, plakater, bannere fremstillet af papir, personlige planlægningskalendere, notesbøger, papirmapper; musemætter i klasse 16

Læder og læderimitationer samt varer fremstillet af disse materialer og ikke indeholdt i andre klasser; skind og huder; rejsekister og rejsetasker; tasker til alle formål og sportstasker, bløde bagageartikler, bagageæsker, rygsække, små rygsække, bæltetasker, tasker med stel, tornystre, skitasker, bogtasker, indkøbstasker, køjesække, cykeltasker, håndtasker, dragtposer, tøjposer, kufferter, store kufferter, mapper, punge, paraplyer og parasoller, etuier og holdere til visitkort, seddelmapper og seddelclips, remme, puder og bælder samt alle varer, der er relateret til ovennævnte for så vidt, de er omfattet af klasse 18, og

Beklædningsgenstande, fodtøj og hovedbeklædning i klasse 25.

— Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det EF-varemærke, der søges registreret: Det nationale ordmærke »BUILT TO RESIST« for varer og tjenesteydelser i klasse 16, 18 og 25 — ansøgning nr. 293 7522

Undersøgerens afgørelse: Afslag på ansøgningen

Appelkammerets afgørelse: Afslag på klagen

Søgsmålsgrunde: Tilsidesættelse af artikel 7, stk. 1, litra b), og artikel 7, stk. 1, litra c), i Rådets forordning nr. 40/94.

Hvad angår det ansøgte ordmærkes beskrivende karakter har sagsøgeren for det første gjort gældende, at ordmærket umiddelbart og uden videre refleksion gør det muligt for den relevante kundekreds at skelne alle kendetegn ved de udbudte varer. Ifølge sagsøgeren er alene den omstændighed, at det omhandlede ordmærke vækker associationer til de omfattede varer, ikke tilstrækkeligt til at give et afslag på ansøgningen og dermed på beskyttelse, der støttes på artikel 7, stk. 1, litra c). Endvidere har sagsøgeren påstået, at det af fast retspraksis følger, at et varemærke ikke skal nægtes registrering, selvom det ud over sin primære funktion som varemærke også skulle tjene markedsførings- eller reklameformål. Ydermere har sagsøgeren gjort gældende, at den omstændighed, at ordmærket nationalt — i USA — blev registreret for de samme varer, viser, at det for offentligheden og navnlig for engelsktalende forbrugere er muligt at opfatte det som en angivelse af en handelsmæssig oprindelse.

Hvad angår ordmærkets særpræg i sig selv har sagsøgeren for det andet gjort gældende, at det har det minimum af særpræg, som kræves, hvorfor registreringen bør finde sted.

Kendelse afsagt af Retten i Første Instans den 26. februar 2007 — Rathscheck Schiefer und Dach-Systeme m.fl. mod Kommissionen

(Sag T-198/06) ⁽¹⁾

(2007/C 95/112)

Processprog: tysk

Formanden for Femte Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 237 af 30.9.2006.

RETTE FOR EU-PERSONALESAGER

EU-Personalerettens dom af 15. marts 2007 (Anden Afdeling) — Sanchez Ferriz mod Kommissionen

(Sag F-111/05) ⁽¹⁾

(Tjenestemænd — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesproceduren for 2001-2002)

(2007/C 95/113)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Carlos Sanchez Ferriz (Bruxelles, Belgien) (ved avocat F. Frabetti)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og H. Kraemer, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Annulation af sagsøgerens karriereudviklingsrapport for perioden 2001-2002.

Konklusion

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 48 af 25.2.2006, s. 36 (sagen blev oprindeligt registreret ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans under sagsnummer T-413/05 og overført til Personaleretten for De Europæiske Fællesskaber ved kendelse af 15.12.2005).

Kendelse afsagt af præsidenten for EU-Personaleretten den 13. marts 2007 — Chassagne mod Kommissionen

(Sag F-1/07 R)

(Særlige rettergangsformer — begæring om udsættelse af gennemførelse — uopsættelighed — foreligger ikke)

(2007/C 95/114)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Olivier Chassagne (Bruxelles, Belgien) (ved avocat Y. Minatchy)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (ved J. Currall og V. Joris, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Begæring om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse truffet af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber den 17. november 2006 om fastsættelse af listen over tjenestemænd, der blev forfremmet til lønklasse A*11 i forfremmelsesåret 2006, hvilken blev offentliggjort samme dag i Meddelelser fra Administrationen nr. 55-2006.

Konklusion

- 1) Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.
- 2) Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.

Sag anlagt den 26. februar 2007 — O'Connor mod Kommissionen

(Sag F-12/07)

(2007/C 95/115)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Elizabeth O'Connor (Bruxelles, Belgien) (ved avocats S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis og E. Marchal)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse, hvorefter den periode, hvor der kan ydes sagsøgeren arbejdsløshedsunderstøttelse, er fastsat til højst 11 måneder og 25 dage, annulleres.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tidligere ansat i Kommissionen, var, uden afbrydelse, i dennes tjeneste fra den 16. januar 2001 til den 31. december 2005 i henhold til seks forskellige tidsbegrænsede kontrakter, som afløste hinanden i følgende rækkefølge: En første kontrakt som midlertidigt ansat, en første kontrakt som hjælpeansat, en anden kontrakt som midlertidigt ansat, en anden kontrakt som hjælpeansat, en tredje kontrakt som midlertidigt ansat og endelig en kontrakt som kontraktansat.

Administrationen indrømmede sagsøgeren ret til arbejdsløshedsunderstøttelse i en periode på højst 11 måneder og 25 dage, eftersom den var af den opfattelse, at de perioder, der var omfattet af kontrakterne som hjælpeansat, skulle sidestilles med perioder med ansættelse hos en anden arbejdsgiver end Fællesskabets institutioner.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet dels anført, at Kommissionen har udøvet retsmisbrug ved at have hende i sin tjeneste i over fem år i henhold til forskellige tidsbegrænsede kontrakter og i henhold til forskellige vedtægter. Dels har Kommissionen anvendt artikel 28a, stk. 4, og artikel 96, stk. 4, i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte fejlagtigt, for så vidt som der ved anvendelsen af disse bestemmelser ikke er taget hensyn til den periode, hvor sagsøgeren arbejdede som hjælpeansat.

Sag anlagt den 27. februar 2007 — K mod Parlamentet

(Sag F-15/07)

(2007/C 95/116)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: K (ved Dieter Struck)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet

Sagsøgerens påstande

- Europa-Parlamentets afslag af 29. november 2006 annulleres.
- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for svie og smerte samt skadeserstatning.
- Det fastslås, at Europa-Parlamentet har tilsidesat ligebehandlingsprincippet og forsætlig og bevidst har krænket sagsøgerens personlige rettigheder.
- Det fastslås, at Europa-Parlamentet har tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning og forplig-

telsen til at begrunde forvaltningsafgørelser samt princippet om forbud mod forskelsbehandling.

- Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, der siden den 1. januar 1978 har været tjenestemand ved Europa-parlamentet, har nedlagt påstand om, at Europa-Parlamentet tilpligtes at betale erstatning for svie og smerte samt skadeserstatning som følge af den fremgangsmåde, der har været anvendt med hensyn til krænkelsen af hendes almindelige personlige rettigheder, og de usædvanlige omstændigheder, der har ført til hendes invaliditet.

Sag anlagt den 5. marts 2007 — Kerelov mod Kommissionen

(Sag F-19/07)

(2007/C 95/117)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Georgi Kerelov (Pazardzhik, Bulgarien) (ved avocat Angel Kerelov)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/43/06-CJ truffne afgørelse af 6. december 2006 om ikke at opføre sagsøgeren på listen over egnede ansøgere annulleres.
- Den af udvælgelseskomitéen for udvælgelsesprøve EPSO/AD/43/06-CJ truffne afgørelse af 2. februar 2007 om at udelukke sagsøgeren fra den nævnte udvælgelsesprøve erklæres ugyldig og annulleres i givet fald.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale et fast beløb til sagsøgeren, der efter billighed bør fastsættes til 120 491,28 EUR (2 års løn) plus renter, der beregnes fra datoen for nærværende sags anlæg, i erstatning for den økonomiske og ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af udvælgelseskomitéen ulovlige afgørelser.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har for så vidt angår den første af de anfægtede afgørelser fremsat 10 anbringender:

- 1) De ordinære medlemmer af udvælgelseskomitéen har ikke frit kunnet bedømme ansøgerne for så vidt som komitéens formand og supplerende formand var deres overordnede.
- 2) Medlemmerne af udvælgelseskomitéen havde ikke kendskab til udvælgelsesprøvens hovedsprog (bulgarsk), hvilket er i strid med de krav, der følger af fast retspraksis.
- 3) Ansøgerne skulle oversætte tekster af varierende længde og sværhedsgrad afhængigt af det valgte udgangssprog.
- 4) Bedømmelsen af de skriftlige prøver var vilkårlig, da udvælgelseskomitéen ikke havde kendskab til det bulgarske sprog.
- 5) Længden af den mundtlige prøve varierede afhængigt af, hvilken ansøger, der var tale om.
- 6), 7) og 8) De kriterier, som udvælgelseskomitéen lagde til grund for bedømmelsen af de mundtlige prøver, var dels ikke i overensstemmelse med disse prøvers formål og dels var de points, der blev tildelt flere ansøgere, vilkårlige.
- 9) Ansøgerne blev afskåret fra deres ret til en væsentlig revurdering af deres præstationer, for så vidt som reservelisten blev endeligt fastlagt og rundsendt inden udløbet af den frist på 20 dage, der i meddelelsen om udvælgelsesprøven er fastsat for at udøve denne ret.
- 10) Udvalgskomitéen har underkastet sagsøgerens prøver, og navnlig den mundtlige prøve, en ikke-forskriftsmæssig bedømmelse, idet den har afgivet en modstridende, usammenhængende, og irrelevante begrundelse for de tildelte points.

Sagsøgeren har, for så vidt angår den anden af de anfægtede afgørelser, fremsat tre anbringender:

- 1) Det bestrides, at de faktiske omstændigheder, som udvælgelseskomitéen har lagt til grund for denne afgørelse, nemlig den omstændighed, at han skulle have forsøgt at kontakte medlemmer af komitéen, er korrekte.
- 2) Det bestrides, at udvælgelseskomitéen har kompetence til at udelukke en ansøger fra udvælgelsesprøven af denne årsag, idet denne kompetence efter sagsøgerens opfattelse udelukkende tilkommer EPSO.

- 3) Sagsøgeren gør gældende, at selv hvis man antog, at udvælgelseskomitéen rådede over en sådan kompetence, kunne den ikke udøve denne efter udfærdigelsen af reservelisten.

Sag anlagt den 16. marts 2007 — Paul Lafili mod Kommissionen

(Sag F-22/07)

(2007/C 95/118)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Paul Lafili (Genk, Belgien) (ved avocats G. Vander-sanden og L. Levi)

Sagsøgt: Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

Sagsøgerens påstande

- Annulation af den i et notat fra GD ADMIN af 11. maj 2006 og i lønsedlen vedrørende juni 2006 og efterfølgende lønsedler indeholdte afgørelse om indplacering af sagsøgeren i lønklasse AD 13, løntrin 5.
- Sagsøgeren genindsættes med virkning fra 1. maj 2006 i lønklasse og -trin AD 13, løntrin 2, med bibeholdelse af multiplikationsfaktor 1,1172071.
- Sagsøgerens karriere genetableres i det hele med tilbagevirkende kraft fra 1. maj 2006 til datoen for hans således berigtigede indplacering i lønklasse og -trin (herunder opvurderingen af hans erfaring i den således berigtigede indplacering, hans ret til forfremmelse og hans pensionsrettigheder) med tillæg af morarenter på grundlag af Den Europæiske Centralbanks rentesats for de primære markedsoperationer, som var gældende i de pågældende perioder, forhøjet med to procentpoint, for så vidt angår alle de beløb, der svarer til forskellen mellem den løn, sagsøgeren oppebærer i henhold til beslutningen om hans indplacering og den indplacering, han var berettiget til indtil den dato, hvor beslutningen om sagsøgerens retmæssige indplacering får retsvirkning.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er tjenestemand ved Kommissionen, var indplaceret i lønklasse A4, løntrin 7, inden den nye vedtægts ikrafttræden. Den 1. maj 2004 blev denne indplacering konverteret til lønklasse A*12, løntrin 7, med multiplikationsfaktor 0,9442490 (i henhold til artikel 2, stk. 2, i vedtægtens bilag XIII). Den 1. juli 2004 overgik sagsøgeren til lønklasse A*12, løntrin 8, med samme multiplikationsfaktor. Den 22. juli 2005 blev sagsøgeren forfremmet med tilbagevirkende kraft fra den 1. maj 2004, til lønklasse A*13, løntrin 1, med multiplikationsfaktor 1,1172071 (i henhold til artikel 7, stk. 6, i vedtægtens bilag XIII). Med virkning fra 1. maj 2006 blev sagsøgeren i henhold til en afgørelse vedtaget af GD ADMIN den 11. maj 2006 indplaceret i lønklasse AD 13, løntrin 5, med multiplikationsfaktor 1.

Sagsøgeren gør til støtte for søgsmålet gældende, at en sådan indplacering: i) udgør en tilsidesættelse af navnlig vedtægtens artikel 44 og 46 og artikel 7 i vedtægtens bilag XIII, ii) er ugyldig på grund af manglende kompetence, iii) udgør en tilsidesættelse af princippet om beskyttelse af den berettigede forventning. Kommissionen har ifølge sagsøgeren nærmere bestemt foretaget en urigtig fortolkning af artikel 7, stk. 7, i vedtægtens bilag XIII, idet den har lagt til grund, at når en multiplikationsfaktor er højere end 1, skal den overskydende del konverteres til løntrinsanciennitet.

**Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 15. marts 2007
— Simon mod Domstolen og Kommissionen****(Sag F-58/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 95/119)

Processprog: ungarsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 12.8.2006, s. 35.

**Kendelse afsagt af EU-Personaleretten den 15. marts 2007
— Simon mod Domstolen og Kommissionen****(Sag F-100/06)** ⁽¹⁾

(2007/C 95/120)

Processprog: ungarsk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EUT C 294 af 2.12.2006, s. 65.
